

Z á p i s n i c a

*z riadneho zasadnutia Obecného zastupiteľstva Malé Leváre, konaného dňa 09.11.2018 na
Obecnom úrade v Malých Levároch*

Zasadnutie obecného zastupiteľstva bolo zvolané v zmysle zákona NR SR 369/92 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

Prítomní: Pernecký Adrian, Ing. Kujan Daniel, Milan Kopiar ml., Červenka Róbert, Hajdín Lubomír

Zasadnutie zahájil starosta obce Adrian Pernecký, za zapisovateľa určil p.Hujsovú, za overovateľov p. Červenku a p. Kujana

Hlasovanie: za 4 poslanci

Starosta obce predložil prítomným nasledovný program:

1. Vzdanie sa mandátu náhradníka poslanca JUDr. Mária Zajacová
2. Vysporiadanie sa so záväzkom voči spol Nautilus, s.r.o.
3. Rôzne
4. Záver

Hlasovanie: za 4 poslanci

K bodu 1 - Vzdanie sa mandátu náhradníka poslanca JUDr. Mária Zajacová

Starosta obce Adrian Perneckým oboznámil poslancov so vzdaním sa mandátu JUDr. Márii Zajacovej ako náhradníka za poslanca obecného zastupiteľstva, ktoré doručila 7.11.2018 mailom.

Návrh na uznesenie

Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie vzdanie sa mandátu v zmysle §25 ods. 2 písm. c) Zákona SNR č. 369/1990 o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov náhradníka poslanca JUDr. Márii Zajacovej písomným vzdaním sa mandátu doručeným dňa 07.11.2018

K bodu 2 - Vysporiadanie sa so záväzkom voči spoločnosti Nautilus, s.r.o.

Na základe právneho stanoviska (*analýza*) k predpokladanej úspešnosti uplatnenia dovolania žalovaným v právnej veci žalobcu: NAUTILUS, spol. s.r.o., IČO: 35693142, Hrobákova 21, 851 05 Bratislava proti žalovanému: Obec Malé Leváre, IČO: 00 309 711, 908 74 Malé Leváre č. 177, o zaplatenie 425.571,86,-Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 10Cb/157/2009 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 1Cob/138/2017 ktorého záverom bolo stanovisko: "Z predložených listín sa nám javí pravdepodobnejší neúspech Obce v dovolacom konaní, než jej úspech" a odporúčania všeobecnej komisie, ktorá zasadla dňa 5.11.2018 zložená z poslancov Lubomíra Hajdina, Milana Kopiar, Róberta Červenku, Daniela Kujana a Petra Bečvářa, ktorá prerokovala vyššie uvedenú právnu a na základe dostupných informácií rozhodla odporučiť na rokovanie obecného zastupiteľstva **nepodať** dovolanie na najvyšší súd a pokračovať v rokovaní o

dohode o urovnaní záväzku, ktorý sa javí pre obec ako najvýhodnejšie riešenie vysporiadania sa s týmto súdnym sporom. Ďalej komisia odporučila na rokovanie obecného zastupiteľstva schváliť podmienky dohody o urovnaní, ktoré uvedené v zverejnenom zámere predaja majetku osobitným zreteľom, ktorý bude súčasťou dohody o urovnaní.

Podmienky dohody o urovnaní sú nasledovné:

- Ku dňu podpisu dohody o urovnaní musí byť vlastníkom pohľadávky voči obci Malé Leváre spol. Ivanka, s.r.o.
- Výška záväzku bude stanovená v maximálnej výške 350.000,- €
- Splátkový kalendár rozdelený na 3 splátky, pričom 1. splátka v hodnote 162.840 € bude do 10 dní odo dňa podpisu kúpnej zmluvy v zmysle zverejneného zámeru. 2. splátka vo výške 90.000€ bude do 31.12.2018 a 3 splátka vo výške zvyšnej sumy bude do 1.5.2019.
- Nesplatená pohľadávka sa začne úročiť až od 1.1.2019 ročným úročením 10% z nesplatenej sumy.

Návrh na uznesenie:

- A. *Obecné zastupiteľstvo poveruje starostu obce, aby na základe právnej analýzy k predpokladanej úspešnosti uplatnenia dovolania v právnej veci žalobcu: NAUTILUS, spol. s r.o., IČO: 35693142, Hrobákova 21, 851 05 Bratislava proti žalovanému: Obec Malé Leváre, IČO: 00 309 711, 908 74 Malé Leváre č. 177, o zaplatenie 425.571,86,-Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 10Cb/157/2009 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 1Cob/138/2017 **nepodával za obec Malé Leváre dovolanie, ktoré je podľa uvedenej právnej analýzy a dostupných informácií pre obec nevýhodné.***
- B. *Obecné zastupiteľstvo schvaľuje podmienky dohody o urovnaní pohľadávky voči obchodnej spoločnosti NAUTILUS, spol. s r.o., IČO: 35 693 142, Hrobákova 21, 851 05 Bratislava na zaplatenie 425.571,86,-Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Malacky ako na súde I. inštancie pod sp.zn. 10Cb/157/2009 a na Krajskom súde v Bratislave ako na odvolacom súde pod sp.zn. 1Cob/138/2017 nasledovne:*
- *Ku dňu podpisu dohody o urovnaní musí byť vlastníkom pohľadávky voči obci Malé Leváre spol. Ivanka Logistic s.r.o.*
  - *Výška záväzku bude stanovená v maximálnej výške 350.000,- €*
  - *Splátkový kalendár rozdelený na 3 splátky, pričom 1. splátka v hodnote 162.840 € bude do 10 dní odo dňa podpisu kúpnej zmluvy v zmysle zverejneného zámeru. 2. splátka vo výške 90.000€ bude do 31.12.2018 a 3 splátka vo výške zvyšnej sumy bude do 1.5.2019.*
  - *Nesplatená pohľadávka sa začne úročiť až od 1.1.2019 ročným úročením 10% z nesplatenej sumy.*

Hlasovanie: za 4 poslanci

K bodu 4 - UZNESENIA zo zasadania obecného zastupiteľstva, ktoré sa konalo 26.10.2018

Uznesenie č. 34/2018

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje za zapisovateľa p. Hujsovú, za overovateľov p. Červenku a p. Kujana

Hlasovanie: za 4 poslanci

Uznesenie č. 35/2018

Obecné zastupiteľstvo schvaľuje program rokovania zasadnutia obecného zastupiteľstva:

1. Vzdanie sa mandátu náhradníka poslanca JUDr. Mária Zajacová
2. Vysporiadanie sa so záväzkom voči spol Nautilus, s.r.o.
3. Rôzne
4. Záver

Hlasovanie: za 4 poslanci:

Uznesenie č. 36/2018

Obecné zastupiteľstvo berie na vedomie vzdanie sa mandátu v zmysle §25 ods. 2 písm. c) Zákona SNR č. 369/1990 o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov náhradníka poslanca JUDr. Márii Zajacovej písomným vzdaním sa mandátu doručeným dňa 07.11.2018

Uznesenie č. 37/2018

- A. *Obecné zastupiteľstvo poveruje starostu obce, aby na základe právnej analýzy k predpokladanej úspešnosti uplatnenia dovolania v právnej veci žalobcu: NAUTILUS, spol. s r.o., IČO: 35693142, Hrobákova 21, 851 05 Bratislava proti žalovanému: Obec Malé Leváre, IČO: 00 309 711, 908 74 Malé Leváre č. 177, o zaplatenie 425.571,86,-Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 10Cb/157/2009 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 1Cob/138/2017 nepodával za obec Malé Leváre dovolanie, ktoré je podľa uvedenej právnej analýzy a dostupných informácií pre obec nevýhodné.*
- B. *Obecné zastupiteľstvo schvaľuje podmienky dohody o urovnaní pohľadávky voči obchodnej spoločnosti NAUTILUS, spol. s r.o., IČO: 35 693 142, Hrobákova 21, 851 05 Bratislava na zaplatenie 425.571,86,-Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Malacky ako na súde I. inštancie pod sp.zn. 10Cb/157/2009 a na Krajskom súde v Bratislave ako na odvolacom súde pod sp.zn. 1Cob/138/2017 nasledovne:*
- *Ku dňu podpisu dohody o urovnaní musí byť vlastníkom pohľadávky voči obci Malé Leváre spol. Ivanka Logistic s.r.o.*
  - *Výška záväzku bude stanovená v maximálnej výške 350.000,- €*
  - *Splátkový kalendár rozdelený na 3 splátky, pričom 1. splátka v hodnote 162.840 € bude do 10 dní odo dňa podpisu kúpnej zmluvy v zmysle zverejneného zámeru. 2. splátka vo výške 90.000€ bude do 31.12.2018 a 3. splátka vo výške zvyšnej sumy bude do 1.5.2019.*
  - *Nesplatená pohľadávka sa začne úročiť až od 1.1.2019 ročným úročením 10% z nesplatennej sumy.*

Hlasovanie: za 4 poslanci

V Malých Levároch, 09.11.2018

Adrian Pernecký
starosta obce Malé Leváre

Overovatelia: Červenka Róbert

Ing. Kujan Daniel

Prezenčná listina

Z riadneho zasadnutia obecného zastupiteľstva, konaného

9.11.2018

1. Adrian Pernecký
2. Petr Bečvář, Ing.
3. Róbert Červenka
4. Lubomír Hajdín
5. Milan Kopiar
6. Daniel Kujan, Ing.

8. Jana Vačková

.....

9. Oľga Hujsová

10. Magdaléna Micháľková

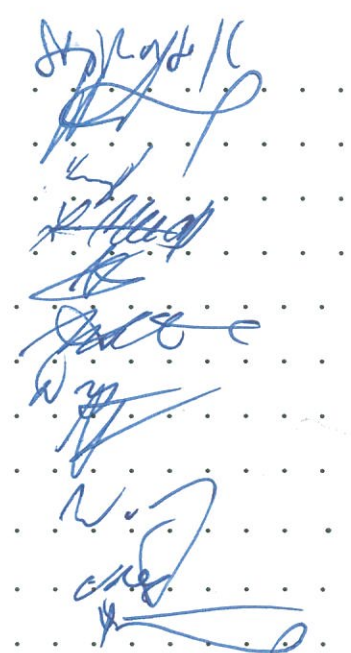
.....

11. Lucia Majzúnová

Hostia:

12. RUDOLF SIVÝ / AKTUALITY.sk
13. IVAN HRENSOUŠEK
14. Kujanová
15. CHVALOVÁ
16. PATRIK WOLF
17. HOLITOROVÁ NIKOLETA
18. DVOŘÁK IVAN
19. MRAZ DAVOL
20. WOLF MARTIN
21. VOLK FRANTIŠEK
22. ŠARKO ŽYDRA

Prezenčná listina

Z riadneho zasadnutia obecného zastupiteľstva, konaného

9.11.2018

Hostia

- 23. MICHAL ŠVEČ
- 24. Danka Milan
- 25. MÝDRA MIHÁELIA
- 26. PAVEL URBA
- 27. Miroslav Tajlah
- 28. PETER LUKÁČ
- 29. KATARINA LUKÁČOVA'
- 30. Barbora Lukáčová
- 31. Tomáš Pernec
- 32. RUDOLF ANDREJ
- 33. Matej Kus
- 34. . . . . .
- 35. . . . . .
- 36. . . . . .
- 37. . . . . .
- 38. . . . . .
- 39. . . . . .
- 40. . . . . .
- 41. . . . . .
- 42. . . . . .
- 43. . . . . .
- 44. . . . . .

Handwritten signatures in blue ink on a dotted grid background, corresponding to the list of guests. The signatures are: 23. Michal Šveč, 24. Danka Milan, 25. Mýdra Miháelia, 26. Pavel Urba, 27. Miroslav Tajlah, 28. Peter Lukáč, 29. Katarína Lukáčová', 30. Barbora Lukáčová, 31. Tomáš Pernec, 32. Rudolf Andrej, 33. Matej Kus.

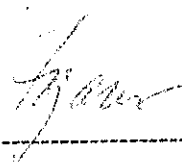
Handwritten initials 'R2' in blue ink at the bottom right corner of the page.

Čestné vyhlásenie

Dolupodpísaná JUDr. Mária Zajacová, trvale bytom 908 74 Malé Leváre 18 týmto prehlasujem, že sa **vzdávam mandátu** poslankyne Obecného zastupiteľstva Malé Leváre, ktorý mi vznikol po vzdaní sa mandátu.

V Malých Levároch, dňa 07.11.2018

JUDr. Mária Zajacová

OBEC MALÉ LEVÁRE

Obecný úrad Malé Leváre 177, 908 74

Pracovný materiál na rokovanie Obecného zastupiteľstva v Malých Levároch, konaného dňa 09. 11. 2018

Názov : Vysporiadanie sa so záväzkom voči spol. Nautilus, s.r.o.

Návrh uznesenia :

1. *Obecné zastupiteľstvo poveruje starostu obce, aby na základe právnej analýzy k predpokladanej úspešnosti uplatnenia dovolania v právnej veci žalobcu: NAUTILUS, spol. s.r.o., IČO: 35693142, Hrobákova 21, 851 05 Bratislava proti žalovanému: Obec Malé Leváre, IČO: 00 309 711, 908 74 Malé Leváre č. 177, o zaplatenie 425.571,86,-Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 10Cb/157/2009 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 1Cob/138/2017 **nepodával za obec Malé Leváre dovolanie, ktoré je podľa uvedenej právnej analýzy a dostupných informácií pre obec nevýhodné.***
2. *Obecné zastupiteľstvo schvaľuje podmienky dohody o urovnaní pohľadávky voči obchodnej spoločnosti NAUTILUS, spol. s r.o., IČO: 35 693 142, Hrobákova 21, 851 05 Bratislava na zaplatenie 425.571,86,-Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Malacky ako na súde I. inštancie pod sp.zn. 10Cb/157/2009 a na Krajskom súde v Bratislave ako na odvolacom súde pod sp.zn. 1Cob/138/2017 nasledovne:*
  - *Ku dňu podpisu dohody o urovnaní musí byť vlastníkom pohľadávky voči obci Malé Leváre spol. Ivanka Logistic s.r.o.*
  - *Výška záväzku bude stanovená v maximálnej výške 350.000,- €*
  - *Splátkový kalendár rozdelený na 3 splátky, pričom 1. splátka v hodnote 162.840 € bude do 10 dní odo dňa podpisu kúpnej zmluvy v zmysle zverejneného zámeru. 2. splátka vo výške 90.000€ bude do 31.12.2018 a 3. splátka vo výške zvyšnej sumy bude do 1.5.2019.*
  - *Nesplatená pohľadávka sa začne úročiť až od 1.1.2019 ročným úročením 10% z nesplatenej sumy.*

Dôvodová správa:

Na základe právneho stanoviska (*analýza*) k predpokladanej úspešnosti uplatnenia dovolania žalovaným v právnej veci žalobcu: NAUTILUS, spol. s.r.o., IČO: 35693142, Hrobákova 21, 851 05 Bratislava proti žalovanému: Obec Malé Leváre, IČO: 00 309 711, 908 74 Malé Leváre č. 177, o zaplatenie 425.571,86,-Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 10Cb/157/2009 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 1Cob/138/2017 ktorého záverom bolo stanovisko: “Z predložených listín sa nám javí pravdepodobnejší neúspech Obce v dovolacom konaní, než jej úspech” a odporúčania všeobecnej komisie, ktorá zasadla dňa 5.11.2018 zložená z poslancov Ľubomíra Hajdina, Milana Kopiaru, Róberta Červenku, Daniela Kujana a Petra Bečvářa, ktorá prerokovala vyššie uvedenú právnú a na základe dostupných informácií rozhodla odporučiť na rokovanie obecného zastupiteľstva **nepodáť** dovolanie na najvyšší súd a pokračovať v rokovaní o dohode o urovnaní záväzku, ktorý sa javí pre obec ako najvýhodnejšie riešenie vysporiadania sa s

týmto súdnym sporom. Ďalej komisia odporučila na rokovanie obecného zastupiteľstva schváliť podmienky dohody o urovnaní, ktoré uvedené v zverejnenom zámere predaja majetku osobitným zreteľom, ktorý bude súčasťou dohody o urovnaní.

Podmienky dohody o urovnaní sú nasledovné:

- Ku dňu podpisu dohody o urovnaní musí byť vlastníkom pohľadávky voči obci Malé Leváre spol. Ivanka, s.r.o.
- Výška záväzku bude stanovená v maximálnej výške 350.000,- €
- Splátkový kalendár rozdelený na 3 splátky, pričom 1. splátka v hodnote 162.840 € bude do 10 dní odo dňa podpisu kúpnej zmluvy v zmysle zverejneného zámeru. 2. splátka vo výške 90.000€ bude do 31.12.2018 a 3 splátka vo výške zvyšnej sumy bude do 1.5.2019.
- Nesplatená pohľadávka sa začne úročiť až od 1.1.2019 ročným úročením 10% z nesplatennej sumy.

Spracoval: Pernecký Adrian

Predkladá : Pernecký Adrian

Podmienky dohody o urovnaní medzi fy IVANKA LOGISTICS s.r.o. a obcou Malé Leváre

Predpokladom pre uplatnenie týchto podmienok je:

- a) nadobudnutie vlastníckeho práva k pohľadávke NAUTILUS zo strany fy IVANKA LOGISTICS s.r.o. a nebránenie inej zákonnej prekážky pre výkon práv na strane fy IVANKA LOGISTICS s.r.o. a/alebo obce Malé Leváre
- b) uzatvorenie platnej dohody o urovnaní medzi IVANKA LOGISTICS s.r.o. a obcou Malé Leváre, čím sa má na mysli aj splnenie všetkých zákonných podmienok a procesov na strane obce v zmysle zákona o obecnom zriadení a iných právnych predpisov (zákona o štátnej pomoci a pod.), najmä v štádiu pred uzatvorením dohody a s ňou súvisiacich zmlúv (kúpna zmluva), aby nebolo možné dohodu alebo inú s ňou súvisiacu zmluvu (kúpnu zmluvu) vyhlásiť za neplatnú
- c) riadne plnenie práv a povinností z uzatvorenej dohody a nebránenie inej zákonnej prekážky pre výkon práv z dohody na strane fy IVANKA LOGISTICS s.r.o. a/alebo obce Malé Leváre

Podstatné **náležitosti** Dohody o urovnaní:

Predmet urovnania: pohľadávka NAUTILUS právoplatne priznaná rozsudkom OS MA a KS BA

Podmienky urovnania:

- a) Odpredaj všetkých nasledovných pozemkov vo vlastníctve obce Malé Leváre za sumu **52,10 € / m²** spoločnosti IVANKA LOGISTICS s.r.o.
  - pozemok KN-C s parcelným číslom **5680/413** - zastavané plochy o výmere **921 m²** vytvorený v zmysle GP č. 43/18 vyhotoveným Ing. Jozefom Drinkom, dňa 23.10.2018
  - pozemok KN-C s parcelným číslom **5680/629** - ostatné plochy o výmere **66 m²** vytvorený v zmysle GP č. 43/18 vyhotoveným Ing. Jozefom Drinkom, dňa 23.10.2018
  - pozemok KN-C s parcelným číslom **5680/623** - ostatné plochy o výmere **375 m²** vytvorený v zmysle GP č. 133/2018 vyhotoveným Geodet - Roman Šteflík, dňa 04.10.2018
  - pozemok KN-C s parcelným číslom **5680/412** - zastavané plochy o výmere **1238 m²** s dielom č. 3 o výmere 5 m², dielom č. 4 o výmere 4 m² a bez dielu č. 1 o výmere 48 m² v zmysle GP č. 30/15 vyhotoveným Ing. Jozefom Drinkom, dňa 15.07.2015
  - pozemok KN-C s parcelným číslom **5680/361** - zastavané plochy o výmere **443 m²** a diel č. 1 o výmere 9 m² v zmysle GP č. 11/13 vyhotoveným Ing. Jozefom Drinkom, dňa 04.03.2013
  - pozemok KN-C s parcelným číslom **5680/627** - zastavané plochy o výmere **282 m²** vytvorená v zmysle GP č. 138/2018 vyhotoveným Marekom Višváderom, dňa 17.10.2018

formou dôvodu hodného osobitného zreteľa

- b) Vyplatenie „kompenzačnej“ sumy 350.000 € spoločnosti IVANKA LOGISTICS v 3 splátkach (1. vo výške 160.000 € splatná do 10 dní odo dňa podpisu kúpnej zmluvy na pozemky podľa a) vyššie, 2. splátka vo výške 90.000 € splatná do 31.12.2018 a 3. splátka vo výške 100.000 € splatná do 01.05.2019). V prípade nezaplatenia akejkoľvek splátky riadne a včas, fy IVANKA LOG. vznikne po predchádzajúcej výzve a márnom uplynutí lehoty/5 dní právo na zaplatenie celej výšky pôvodnej pohľadávky NAUTILUS (v dovedy nezaplatenej časti), pričom tým nebudú dotknuté iná práva a nároky v zmysle dohody a/alebo platného práva SR.

JUDr. Peter Reblán, advokát

Cestice č. 118, 044 71 Cestice, Slovenská republika

zapísaný v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory, č.z. 7128 a v zozname usadených európskych advokátov vedenom Českou advokátskou komorou, ev.č. 50233

IČO: 48 174 297
Tel.: 00421 902 196 986

DIČ: 1120832735
E-mail: p.reblan@gmail.com

stránka: www.reblan.com
adresa el. schránky: ico://sk/48174297_20069

V Cesticiach dňa 02.11.2018

Titl.

Obec Malé Leváre

IČO: 00 309 711

908 74 Malé Leváre č. 177

VEC:

Právne stanovisko (*analýza*) k predpokladanej úspešnosti uplatnenia dovolania žalovaným v právnej veci žalobcu: NAUTILUS, spol. s r.o., IČO: 35 693 142, Hrobákova 21, 851 05 Bratislava proti žalovanému: Obec Malé Leváre, IČO: 00 309 711, 908 74 Malé Leváre č. 177, o zaplatenie 425.571,86,-Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 10Cb/157/2009 a na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 1Cob/138/2017

Obec Malé Leváre, IČO: 00 309 711, so sídlom: 908 74 Malé Leváre č. 177 (*d'alej len „Obec“*) si dňa 27.10.2018 objednala so súhlasom obecného zastupiteľstva ako zadávateľ (*objednávateľ*) na základe nami predloženého návrhu zo dňa 26.10.2018, súčasťou ktorého bola aj cenová ponuka, v našej advokátskej kancelárii vypracovanie právneho stanoviska (*analýzy*), ako jedného z podkladov pre účely posúdenia toho, či Obec uplatní alebo neuplatní dovolanie (*podľa § 419 až § 457 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov*), v právnej veci žalobcu: NAUTILUS, spol. s r.o., IČO: 35 693 142, Hrobákova 21, 851 05 Bratislava (*d'alej len „žalobca“*) proti Obci ako žalovanému, v konaní o zaplatenie 425.571,86,-Eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Malacky ako na súde I. inštancie pod sp.zn. 10Cb/157/2009 a na Krajskom súde v Bratislave ako na odvolacom súde pod sp.zn. 1Cob/138/2017, na základe ňou predložených listín.

Pre odstránenie pochybností uvádzame, že predmetom vzťahu medzi Obcou a našou advokátskou kanceláriou ani predmetom tohto právneho stanoviska nie je spracovanie ani spísanie dovolania alebo podkladov preň, ani jeho podanie na súd v mene Obce, nejde o návrh na takýto postup, nenahrádza sa tým poskytovanie právnej služby a právneho poradenstva vo veci samej a nejde ani o návrh na uvedený postup. Obec je vo veci právne zastúpená iným advokátom (JUDr. Petrom Schmidlom, Záhorácka 11A, 901 01 Malacky), preto predmetné stanovisko nenahrádza jeho povinnosti (*napr. predložiť Obci všetky relevantné informácie a riadne jej poskytnúť právne služby vo veci samej*). Predmetné právne stanovisko nenahrádza rozhodnutie Obce. V rámci vypracovania tohto stanoviska si nekladíme za cieľ ani hodnotiť doposiaľ Obci poskytnuté právne služby ako také.

Pri vypracovaní tohto právneho stanoviska sme vychádzali z nasledujúcich podkladov a dokumentov, predložených nám za vyššie vymedzeným účelom Obcou:

- 1) Štatút Obce zo dňa 25.01.1991 (*platný v rozhodnom čase*),
- 2) Zápisnica zo zasadnutia Obecného zastupiteľstva Obce zo dňa 14.03.2006,
- 3) Výpis z uznesenia Obecného zastupiteľstva Obce zo dňa 26.05.2006 č. 4/2006,
- 4) Zmluva o dielo medzi Obcou a žalobcom na dielo „*Revitalizácia jazera a čistenie vôd v rekreačnej oblasti Rudava*“ zo dňa 03.07.2007 (*bez príloh*),
- 5) Zápis z odovzdania a prevzatia staveniska zo dňa 10.07.2007 medzi Obcou (*zast. spol. STEVO s.r.o.*) a žalobcom,
- 6) Súpis vykonaných prác - realizované od 16.07.2007 – 31.07.2007 zo dňa 01.08.2007 s faktúrou žalobcu č. 307073 (*na sumu cca 42.167,07,-Eur [1.270.325,-SK]*),
- 7) Súpis vykonaných prác - realizované od 01.08.2007 – 31.08.2007 zo dňa 06.09.2007 s faktúrou žalobcu č. 307079 (*na sumu cca 88.714,29,-Eur [2.672.606,70,-SK]*),
- 8) Súpis vykonaných prác - realizované od 01.09.2007 – 30.09.2007 zo dňa 12.10.2007 s faktúrou žalobcu č. 307090 (*na sumu cca 112.257,88,-Eur [3.390.014,90,-SK]*),
- 9) Súpis vykonaných prác - realizované od 01.10.2007 – 31.10.2007 zo dňa 13.11.2007 s faktúrou žalobcu č. 307101 (*na sumu cca 83.770,53,-Eur [2.523.671,10,-SK]*),
- 10) Súpis vykonaných prác - realizované od 01.11.2007 – 28.11.2007 zo dňa 13.12.2007 s faktúrou žalobcu č. 307116 (*na sumu cca 105.090,12,-Eur [3.165.945,-SK]*),
- 11) Vyhlásenie dlžníka o uznaní záväzkov zo dňa 07.02.2008 (*na sumu cca 432.269,89,-Eur [13.022.562,70,-SK]*),
- 12) Dohoda o nezúročení zo dňa 22.10.2008 medzi Obcou a žalobcom,
- 13) Žaloba zo dňa 01.07.2009, doručená súdu I. inštancie dňa 01.07.2009,
- 14) Doplnenie návrhu (*doplnenie petitu žaloby*) zo dňa 28.11.2011,
- 15) Zápisnica o pojednávaní zo dňa 09.12.2011 (*č.k. 10Cb 157/2009-116*),
- 16) Vyjadrenie žalovaného k návrhu navrhovateľa na zmenu petitu a návrh na vykonanie dôkazov zo dňa 07.02.2012,
- 17) Vyjadrenie žalovaného k návrhu navrhovateľa na zmenu petitu a návrh na vykonanie dôkazov zo dňa 20.02.2012,
- 18) Zápisnica o pojednávaní zo dňa 28.11.2012 (*č.k. 10Cb 157/2009-200*),
- 19) Vyjadrenie žalovaného k návrhu navrhovateľa na zmenu petitu zo dňa 04.12.2012,
- 20) Zápisnica o pojednávaní zo dňa 07.12.2016 (*č.k. 10Cb 157/2009*),
- 21) Rozsudok súdu I. inštancie zo dňa 30.01.2017, *č.k. 10Cb/157/2009-864*,
- 22) Odvolanie žalovaného zo dňa 12.04.2017,
- 23) Rozsudok odvolacieho súdu zo dňa 14.06.2018, *č.k. 1Cob/138/2017-943*.

V tomto právnom stanovisku si dovoľíme pre lepšiu prehľadnosť, s výrazným ohľadom na rozsudky súdov a ich odôvodnenie vyjadriť sa najprv k jednotlivým nárokom uplatneným v konaní a to:

- a) k nároku na zaplatenie istiny (*vo výške 425.571,86,-Eur*),
- b) k nároku na zaplatenie úrokov z omeškania (*vo výške 12% p.a. zo sumy 425.571,86,-Eur od 01.11.2008 do zaplatenia*),
- c) k druhému výroku súdu I. inštancie, ktorým sa z časti žaloba zamietla a k nároku na náhradu trov konania.

Až v závere sa napokon vyjadríme k dovolaniu Obce ako aj jeho možnej prípustnosti, kedy vyjadríme aj náš predbežný právny názor pri dovolacom konaní, vrátane jeho možných následkov na povinnosť Obce plniť žalobcovi žalobou uplatnený nárok.

1.) K NÁROKU NA ZAPLATENIE ISTINY

(vo výške 425.571,86,-Eur)

V prvom rade považujeme za nutné uviesť, že **Zmluva o dielo** bola medzi Obcou a žalobcom uzatvorená **dňa 03.07.2007** (dielo: „Revitalizácia jazera a čistenie vôd v Rekreačnej oblasti Rudava“, pozostávajúce zo 6-tich objektov [1/ depónia A pre kaly o ploche 59302 m², 2/ depónia B pre kaly o ploche 8335 m², 3/ 1. časť jazera o ploche 132568 m², 4/ 2. časť jazera o ploche 168173 m², 5/ 3. časť jazera o ploche 71350 m² a 5/ 4. časť jazera o ploche 97520 m²], s realizáciou od 15.07.2007 do 31.12.2008, za cenu 2.059.532,08,-Eur [62.045.463,50 Sk] plus DPH).

Konkrétny dátum začatia realizácie diela je problematické s odstupom času stanoviť, avšak v zhode so Zápisom z odovzdania a prevzatia staveniska medzi stranami vyplýva, že stavenisko označené ako „Hlavná stavba, depónia“ bolo odovzdané **10.07.2007**. Následne možno určiť, že práce sa realizovali podľa Súpisov vykonaných prác v období:

- od 16.07.2007 do 31.07.2007 v cene 42.167,07,-Eur, ktoré sa Obci odovzdali dňa **01.08.2007**,
- od 01.08.2007 do 31.08.2007 v cene 88.714,29,-Eur, ktoré sa Obci odovzdali dňa **06.09.2007**,
- od 01.09.2007 do 30.09.2007 v cene 112.527,88,-Eur, ktoré sa Obci odovzdali dňa **12.10.2007**,
- od 01.10.2007 do 31.10.2007 v cene 83.770,53,-Eur, ktoré sa Obci odovzdali dňa **13.11.2007** a
- od 01.11.2007 do 28.11.2007 v cene 105.090,12,-Eur, ktoré sa Obci odovzdali dňa **13.12.2007**.

Spolu ide o cenu v sume 432.269,89,-Eur, pričom žalovaná bola len suma **425.571,86,-Eur**, pretože žalobca si pred podaním žaloby jednostranne započítal pohľadávku Obce vo výške 6.670,98,-Eur a 27,05,-Eur, voči svojej pohľadávke, čím tieto v rozsahu 6.698,03,-Eur zanikli ku dňu, kedy sa stretli. Žalobca preto žaloval len o zaplatenie sumy nad rozsah zápočtu.

Zvýrazňujeme, že celé plnenie v žalobou uplatnenom rozsahu prebehlo v čase po podpise predmetnej **Zmluvy o dielo**, čo z časového hľadiska, pri zohľadnení skutkových tvrdení strán, nie je pri posúdení nároku na zaplatenie žalovanej istiny nijako rušivé, práve naopak.

S ohľadom na uvedené súdy postupovali správne, keď posudzovali Zmluvu o dielo zo dňa 03.07.2007, pretože pre vec bola podstatná a bolo tak nutné, aby sa v rámci predbežného posúdenia veci s touto zmluvou vysporiadali, teda určili, či žalovaný nárok z nej vyplýva, ak ide o zmluvu platnú, alebo či je táto zmluva neplatná, čo by znamenalo, že žalobca má iba mimozmluvný nárok (t.j. z bezdôvodného obohatenia, prípadne náhrady škody a pod.).

1.1.) Neplatnosť Zmluvy o dielo

Zastávame právny názor, že súdy nijako nepochybili, ak rozhodli, že **zmluvne dojednané záväzky medzi žalobcom a Obcou nemôžu byť platné s ohľadom na zákonnú úpravu (najmä § 11 ods. 4 písm. a) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, § 9 ods. 1 písm. e) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a § 14 ods. 2 písm. a), bod 2. a § 15 ods. 3 Štatútu Obce)**, ak vo veci absentuje **schválenie Zmluvy o dielo** Obecným zastupiteľstvom Obce.

Ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít je v tomto smere dlhodobo nemenná. Len príkladom spomenieme dve z mnohých rozhodnutí najvyšších súdnych autorít, aby sme ilustrovali, že uvedené sa ani s odstupom rokov nemení.

Najvyšší súd SR napr. rozsudkom zo dňa 29.01.2008, sp.zn. **2 Cdo 284/2006**, judikoval, že: „Majetkové úkony, o ktorých rozhoduje obecné zastupiteľstvo, a ktoré urobil len starosta bez predchádzajúceho platného rozhodnutia obecného zastupiteľstva, by nezaväzovali obec, pretože tu chýba

prejav vôle obce. Starosta obce nemôže urobiť bez prejavu vôle obce majetkovoprávny úkon, ku ktorému sa vyžaduje predchádzajúce rozhodnutie obecného zastupiteľstva a zaviazať ním obec, pretože mu k tomu zákon o majetku obce s príslušnými predpismi nedáva oprávnenie, takže jeho právny úkon by ani nevyvolal právne účinky.“

Rovnaké závery platia bez zmeny aj s odstupom rokov, kedy napr. uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 18.10.2017, sp.zn. II. ÚS 630/2017, určuje: „Ak obecné zastupiteľstvo s uzavretím zmluvy o dielo, ktorú bolo možné považovať za jeden z najdôležitejších právnych úkonov týkajúcich sa majetku obce, nevyslovilo súhlas formou uznesenia (pričom úkony v rámci prípravnej fázy projektu, vedomosť členov zastupiteľstva o existencii projektu, ani následné úkony zastupiteľstva ako napr. schválenie rozpočtu či iných právnych úkonov nemôžu podľa súdov takýto súhlas nahradiť), chýbalo vyjadrenie vôle ako jednej z náležitostí právneho úkonu, a teda šlo o absolútne neplatný právny úkon.“

Keďže v rámci súdneho konania súhlas obecného zastupiteľstva Obce so Zmluvou o dielo preukázaný nebol, súdu I. inštancie ani odvolaciemu súdu niet čo vytknúť, nakoľko postupovali správne, ak Zmluvu o dielo zo dňa 03.07.2007 označili za absolútne neplatný právny úkon (pre absenciu vôle Obce takúto zmluvu uzatvoriť).

S ohľadom na okolnosť, že neplatnosť Zmluvy o dielo spôsobila Obec, keď pred jej podpísom ani najneskôr pri jej podpise nezabezpečila súhlas obecného zastupiteľstva Obce, je vhodné poukázať i na § 268 Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení platnom ku dňu 03.07.2007, podľa ktorého platilo a stále platí, že ten, kto spôsobil neplatnosť právneho úkonu, je povinný nahradiť škodu osobe, ktorej bol právny úkon určený, ibaže táto osoba o neplatnosti právneho úkonu vedela. Pre náhradu tejto škody platia obdobne ustanovenia o náhrade škody spôsobenej porušením zmluvnej povinnosti. V tomto smere ako obiter dictum (na okraj) uvádzame, že žalobca mohol Obec žalovať aj o sumu majetkovej a nemajetkovej škody, ktorá mu v súvislosti s neplatnosťou Zmluvy o dielo mohla vzniknúť, keďže túto neplatnosť spôsobila Obec a až v rámci konania by sa zisťovala vedomosť žalobcu o jej neplatnosti. S ohľadom na to, že žalobca k tomu nepristúpil včas, keďže vychádzal z predpokladu, že Zmluva o dielo je platná, takýto nárok už s úspechom (ak by Obec vzniesla námietku premĺčania) nemožno uplatňovať. Avšak už samotná skutočnosť, že žalobca žaloval o splnenie záväzkovej povinnosti Obce signalizuje, že o neplatnosti Zmluvy o dielo zrejme nevedel (miera „vedomosti žalobcu“ by sa zisťovala v rámci súdneho konania). V súčasnosti ale uvedené nemá reálny význam pre predmetnú vec. Považujeme ale za vhodné Obec upozorniť, aby sa do budúcnosti vyvarovala postupu, že starosta Obce podpíše (uzatvorí) právny úkon, ktorý podlieha schváleniu obecným zastupiteľstvom Obce, bez jeho súhlasu, keďže tým Obec vystavuje rizikám.

Istá polemika by teoreticky mohla vznikáť v súvislosti s tým, nakoľko bola pre konanie relevantná absolútne neplatná Zmluva o dielo zo dňa 03.07.2007, teda či sa na ňu v niektorej pre konečné rozhodnutie podstatnej fáze sporu prihliadalo.

Napríklad pri vykonaní znaleckého dokazovania nariadeného súdom, svedok Ing. Dušan Sarka, CSc. za znalecký ústav Technickej univerzity Košice uviedol, že posudzované práce boli atypické, neexistuje pri nich porovnateľná cena a ústav preto vychádzal z ceny dohodnutej (str. 5 druhý ods. zápisnice o pojednávaní z 07.12.2016).

Podľa nášho názoru tu bolo procesnou zodpovednosťou (dokonca povinnosťou) žalovaného svedkovi klásť ďalšie doplňujúce otázky, aby sa zistilo, z čoho podľa neho vyplynula „dohodnutá cena“, teda či z neplatnej Zmluvy o dielo, alebo (ako sa javí pravdepodobnejšie) zo Súpisov vykonaných prác (zisťovacie protokoly), podpísaných Obcou i žalobcom, ktoré tvorili prílohy jednotlivých faktúr, na ktoré sa právny zástupca žalovaného svedka vyslovene pýtal.

Uvádzame, že dohodnutá cena diela v Čl. IV. ods. 3. Zmluvy o dielo bola vo výške 2.059.532,08,-Eur [62.045.463,50,-Sk] a iba podľa jednotlivých Súpisov prác (prílohy faktúr) podpísaných žalobcom i Obcou šlo v súhrne o sumu 432.269,89,-Eur [13.022.562,70,-Sk]. Svedok sa navyše expressis verbis opakovane odvolával na faktúry, súčasťou ktorých boli Súpisy prác, nie na Zmluvu o dielo alebo jej prílohy. Rovnako z kontextu položenej otázky a odpovede svedka na túto otázku (*ale aj na iné*), sa javí pravdepodobnejšie, že v rámci znaleckého dokazovania sa na Zmluvu o dielo zo dňa 03.07.2007 neprihliadalo, avšak Súpisy prác ako zisťovacie protokoly parafované oboma stranami, obsahujúce aj údaje o množstve vykonaných prác boli relevantným podkladom, ktorý sa ani žalovanému nepodarilo (*min. čo do množstva vykonaných prác*) v rámci konania relevantne spochybníť / vyvrátiť. Máme za to, že s ohľadom na postup Obce pred začatím súdneho konania (*t.j. zápisy v príslušnej dokumentácii, stavebný dozor, potvrdenie súpisov bez námietok, nevznesenie námietok ani v primeranej lehote a pod.*), by sa jej min. rozsah žalobcom vykonaných prác už v rámci súdneho konania a pri zohľadnení rozsahu vykonaného dokazovania, zrejme spochybníť ani nepodarilo. Treba totiž uviesť, že pre posúdenie veci je zásadný stav v momente, keď k určitej skutočnosti dochádza, nie to, ako sa táto skutočnosť (*napr. vôľa subjektov*) časom mení, vplyvom rôznych (*aj pre konanie nepodstatných*) okolností.

Obec tak mala začať výraznejšie tlačiť nie na spochybnenie rozsahu vykonaných prác, ak už bolo zřejmé, že v tomto smere nebude úspešnou (*keď z dokazovania vyplynula nemožnosť s odstupom času zistiť skutkový stav spätne*), ale na výšku žalovanej sumy s cieľom minimalizovať ju. Pokiaľ však ide o cenu, túto žalovaný po celú dobu síce spochybňoval, avšak iba v rovine tvrdenia, nie v rovine dôkazu. Ak s cenou plnenia Obec nesúhlasila, mala si sama zadovážiť vlastný – súkromný znalecký posudok / odborné vyjadrenie (*aj bez potreby jeho nariadenia súdom*), v čom jej procesný predpis nijako nebránil. Ním sa mala pokúsiť buď (*i.*) s primeraným použitím § 546 ods. 1, druhá veta, Obchodného zákonníka, určiť cenu, ktorá sa obvykle platí za porovnateľné dielo v čase jeho realizácie za obdobných obchodných podmienok alebo (*ii.*) určiť reálne náklady žalobcu na vykonanie diela (*oprávnené výdavky plus marža použitých subdodávateľov*), bez zohľadnenia zisku samotného žalobcu, pretože tento si v konaní neuplatňoval náhradu škody, teda ani svoj ušlý alebo iný zisk. **Tu sa prikláňame k jednoduchšej alternatíve, a to preukázať iba rozsah zisku v žalovanej sume** (Obec totiž mala mať ako objednávateľ diela podrobné rozpisy fakturovaných položiek, vedomosť o použitých subdodávateľoch, vynaložených nákladoch a pod., kedy by súčinnosť žalobcu nemala byť nevyhnutná, aby sa určila „marža“ žalobcu, z ktorej vychádzal jeho zisk). Obec však uvedeným spôsobom nepostupovala, svoju procesnú obranu ponechala iba v rovine tvrdení a preto sama prispela k svojmu neúspechu v konaní vo vzťahu k výške žalovanej istiny.

Nad rámec uvedeného, min. ako nepriamy dôkaz preukazujúci nesúhlas Obce s cenou žalovaných plnení mohlo tiež slúžiť to, ak by Obec odmietla jednostranný zápočet vykonaný žalobcom na sumu celkovo 6.698,03,-Eur voči jej pohľadávkam, nakoľko takýto zápočet – pokiaľ Obec cenu neuznávala ako celok alebo aspoň v rozsahu zisku žalobcu – nemohol byť účinný a mala sa domáhať zaplatenia svojej pohľadávky na súde. Keďže Obec predmetný zápočet po právnej stránke nijako nespochybnila, s ohľadom na § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka mohlo byť uvedené interpretované aj ako uznanie zvyšku dlhu. Táto nečinnosť Obce preto v celkovom kontexte mohla pôsobiť nepresvedčivo, nedôveryhodne a naznačovať, že popretie nároku žalobcu (*ceny alebo jej zložiek*) zo strany Obce je iba jej procesnou obranou v konaní (*t.j. ide iba o jej právnu argumentáciu*).

1.2.) Procesná zodpovednosť a uplatnenie prostriedkov procesnej obrany žalovaným

Pokiaľ ide o samotnú výšku žalovanej istiny, možno určiť, že súd rozhodoval nielen na základe vykonaných dôkazov, ale i s ohľadom na to, s akým úspechom uplatňoval žalobca prostriedky procesného útoku a žalovaný prostriedky procesnej obrany, vrátane okolností týkajúcich sa unesenia dôkazného bremena. Na tomto mieste treba podotknúť, že pre súd nie je podľa procesného práva nevyhnutné zistenie skutočnej pravdy (tzv. *materiálnej pravdy*), teda dokazovanie viesť s cieľom určiť „ako to bolo naozaj“. V rámci sporového konania (po účinnosti nových procesných kódexov od 01.07.2016 ešte výraznejšie) totiž platí **princíp formálnej pravdy**, čo znamená aj to, že súd môže byť pri objasňovaní skutkového stavu pasívny a aktivitu v tomto smere ponechať sporovým stranám.

V procesnom práve sporové strany primárne zafažuje tzv. **bremeno tvrdenia**, ktorým sa do konania vnášajú skutkové tvrdenia strán. Je vecou strán, aby súčasťou svojich prednesov spravili právne významné skutočnosti, na základe ktorých možno usudzovať tie právne následky, ktorých sa strana dovoľáva. Bremeno tvrdenia sa rozdeľuje na **objektívne** (určuje, ako má súd rozhodnúť, ak strany nevykonali žiadne alebo iba nedostatočné skutkové prednesy) a **subjektívne** (určuje, aké skutkové tvrdenia musí strana v konaní uviesť, aby uspela, resp. neutrpla v konaní ujmu). Tvrdenie prednáša strana zafažená dôkazným bremenom. **Popieranie** sa vzťahuje k tvrdeniam procesného odporcu, dôsledkom ktorého má byť, že prednes jeho protistrany sa stáva sporným a vyžaduje si podanie dôkazu. **Nesporné skutočnosti sa nedokazujú** (skutočnosti protistranou priznané alebo nepopreté, zhodne tvorené, alebo ak dôjde k zmeškaniu procesného odporcu). Nedostatočné popretie môže mať podľa okolností rovnaké dôsledky, ako úplná absencia popierania.

Predmetom dokazovania v civilnom sporovom konaní sú vždy iba tie skutočnosti, ktoré sú sporné, ak majú význam pre právne posúdenie veci. Pred súdom sa tak zisťuje, či určitá sporná skutočnosť existuje, alebo neexistuje, resp. či je skutkový prednes o takejto skutočnosti pravdivý alebo nepravdivý, a to najmä vychádzajúc z konania strán a hodnotením vykonaných dôkazov.

Konanie strán i dôkazy v rámci zásady **voľného hodnotenia dôkazov** hodnotí sudca na základe vlastného slobodného uváženia, kedy mu zákon nepredpisuje, akú dôkaznú silu má jednotlivým dôkazným prostriedkom prikladať (napr. Čl. 15 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Hodnotenie dôkazov (či bola určitá skutočnosť preukázaná) je otázkou skutkovou. V rámci hodnotenia dôkazov sa používa **miera dôkazu**, ako vopred dané a všeobecne sa uplatňujúce kritérium určujúce, kedy je dôkaz úspešne podaný, teda kedy možno istú skutočnosť považovať za preukázanú. Miera dôkazu (kedy bol dôkaz podaný) je otázkou právnou.

Uvedené je **podstatné** preto, že dovolací súd sa hodnotením dôkazov, ako otázkou skutkovou zaoberať nemá, ale mierou dôkazu ako otázkou právnou sa naopak zaoberať môže.

Vo všeobecnosti v rámci dokazovania pred súdom môžu nastať tri situácie: 1./ skutkový prednes sa preukáže, 2./ skutkový prednes bude vyvrátený alebo 3./ skutkový prednes zostane neobjasnený. Stav, kedy rozhodná skutočnosť zostala neobjasnená, sa označuje ako stav „non liquet“ (skutkový prednes strany je možno pravdivý, možno nepravdivý; tvorená skutočnosť možno nastala, možno nenastala), kedy súd o veci rozhodne na základe **pravidiel dôkazného bremena**.

Dôkazným bremenom sa napr. v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu ČR zo dňa 29.04.2015, sp.zn. 29Cdo 3123/2014, rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, kedy **určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci,**

nebola pre nečinnosť účastníka (*subjektívne*) alebo nemohla byť vôbec (*objektívne*) preukázaná a kedy výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť nebola pravdivá (*obdobne rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27.08.2003, sp.zn. 29 Odo 813/2001*).

Objektívne dôkazné bremeno vyjadruje, kto znáša riziko dôkaznej núdze, resp. v prospech (*a naopak na ťarchu*) ktorej strany súd rozhodne, ak sa rozhodná skutočnosť nepreukáže. Nastupuje po dokazovaní a je reakciou na jeho bezvýslednosť. Vychádza z pravidiel učných **procesnou normou**, ktoré fingujú (*predstierajú*), či sa má neobjasnená skutočnosť považovať za existujúcu, alebo neexistujúcu. S objektívnym dôkazným bremenom nie je spätá žiadna možnosť odvrátenia nepriaznivých následkov vlastným aktívnym konaním strany, pretože je adresované súdu, ktorému dáva pokyn, ako rozhodnúť, keď sudca nenadobudne vnútorné presvedčenie o pravdivosti alebo nepravdivosti skutkového prednesu.

Subjektívne dôkazné bremeno predstavuje rozdelenie nepriaznivých následkov nepodania dôkazu medzi strany, prejavuje sa v dôkaznej aktivite procesnej strany a vyplýva z hmotnoprávných noriem (*je logickým dôsledkom ich nelaplikovateľnosti*). Subjektívne dôkazné bremeno sa tiež označuje ako „*bremeno vedenia dôkazu*“. Rozdelenie bremena vedenia dôkazu medzi strany vyplýva z pravidiel delenia objektívneho dôkazného bremena, pretože navrhovať dôkazy by mal ten, kto je ohrozený stratou spornosti (*v češtine označené ako „ztráta pře“*), ak rozhodná skutočnosť nebude preukázaná. Ide o **skutočné procesné bremeno** v pravom zmysle slova. Subjektívne dôkazné bremeno sa uplatňuje v sporových konaniach, ovládaných „*prejednacou zásadou*“. Prejednáca zásada ukladá zodpovednosť za objasnenie skutkového stavu procesným stranám – je na nich, aby rozhodné skutočnosti tvrdili a vykonali k nim sa vzťahujúce dôkazy / dôkazné návrhy. **Súd následne rozhodne výlučne na základe skutočností, ktoré strany do konania vniesli. Ak určitá skutočnosť zostane neobjasnená, bude to mať pre stranu zaťažujúce dôkazným bremenom za následok jej neúspech.** Za úplné a pravdivé objasnenie skutkového základu rozhodnutia súdu nesú **výlučnú zodpovednosť strany**.

V rámci dokazovania sa rozlišuje aj medzi **abstraktným dôkazným bremenom** (*kto by ohľadne určitého znaku skutkovej podstaty niesol dôkazné bremeno, ak by došlo k sporu*) regulovaným normatívne a **konkrétnym dôkazným bremenom**, ako dôsledkom konkrétnej procesnej situácie (*ktorá procesná strana musí spraviť dôkazný návrh, aby v spore zvíťazila, resp. ktorá by za danej konkrétnej procesnej situácie podľahla, ak by neponúkla ďalšie dôkazy*). Abstraktné dôkazné bremeno má povahu rýdzo právnej otázky (*dovolací súd ju môže posudzovať*). Konkrétne bremeno vedenia dôkazu závisí od hodnotenia dôkazu, preto má povahu skutkovej otázky (*dovolací súd ju nemôže posudzovať*). **Konkrétne dôkazné bremeno** závisí na (*priebežnom*) hodnotení dôkazov, dôsledkom čoho je, že toto **má dynamickú povahu a sem a tam sa kyvadlovito presúva medzi stranami**. Ak bol úspešne podaný hlavný dôkaz, prechádza konkrétne bremeno vedenia dôkazu na protistranu a je na nej, aby podala protidôkaz. Ak sa jej protidôkaz podarí, prechádza konkrétne bremeno vedenia dôkazu späť na stranu zaťažujúce objektívnym dôkazným bremenom a tak ďalej. Ide o **zásadu presúvania dôkazného bremena**. Pre sporové strany je preto veľmi dôležité, aby vedeli, ktorá z nich má za danej procesnej situácie vyvinúť potrebnú procesnú aktivitu, aby zabránila svojmu neúspechu v spore.

V slovenskom procesnom práve po rekodifikácii platí, že strany sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci samej a **podoprieť svoje tvrdenia dôkazmi** (Čl. 8 *Civільného sporového poriadku*). Zákon teda uprednostňuje **predloženie dôkazu sporovou stranou pred jeho označením**. S označením dôkazu sa počíta napr. v prípade, ak to vyplýva

z logiky veci (napr. označiť osoby, ktorých výsluch sa ako dôkazný prostriedok označil v zmysle § 136 Civilného sporového poriadku), alebo ak je to hospodárnejšie (napr. povinnosť žalovaného podľa § 167 ods. 2 a 4, § 267 ods. 1 Civilného sporového poriadku alebo žalobcu podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku iba označiť dôkazy na preukázanie ich tvrdení v čase, ak nie je isté, či tieto bude ich protistrana rozporovať, kedy by bolo neúčelné a celkom zbytočné predkladať dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení). Označenie dôkazu sa využíva najmä, ak strana určitý dôkaz predložiť nemôže, lebo sa nenachádza v jej dispozícii, nie preto, že jeho zaobstaranie je spojené s výdavkami. Medzi predložením a označením dôkazu je z pohľadu procesnej zodpovednosti strany a prípadných následkov zásadný rozdiel, keďže pri predložení dôkazu súd nemá na výber a takýmto dôkazom sa už musí zaoberať, avšak iba pri označení dôkazu súd môže rozhodnúť aj tak, že tento nevykoná (§ 171 ods. 1, § 181 ods. 2, § 185 Civilného sporového poriadku), spoliehajúc sa na procesnú aktivitu strán. Ak by súd bezbreho preberal a vykonával namiesto strán všetky nimi navrhnuté dôkazy, mohlo by to viesť k neúčelným prieťahom v konaní, mohol by byť narušený princíp sudcovskej nezávislosti a najmä rovnosti strán pred súdom (princíp kontradiktórnosti). Súd by mal preto starostlivo zvažovať, ktoré navrhnuté dôkazy vykoná, aj s ohľadom na to, či navrhovaním dôkazov strana nekoná iba tendenčne, v snahe rozhodnutie oddiaľovať. Namiesto je preto skôr reštriktívny prístup súdu pri zaobštarávaní stranou označených dôkazov a prísne posudzovanie, či majú význam k právnemu posúdeniu veci.

Z výslovného zakotvenia § 209 v Civilnom sporovom poriadku možno určiť, že ak určitú skutočnosť treba preukázať znaleckým dokazovaním, strana má možnosť sama si zaobstarať i súkromný znalecký posudok, ako takýto dôkaz (uvedené platilo aj počas skoršej procesnej úpravy, aj bez výslovného legislatívneho zakotvenia). Iba samotné označenie návrhu na nariadenie alebo vykonanie znaleckého dokazovania súdom, namiesto jeho zabezpečenia na vlastné náklady, tak môže indikovať procesnú pasivitu strany (nedostatočné plnenie si procesných povinností), ktorá sa tým môže navyše pokúšať preniesť vlastnú dôkaznú núdzu na iný subjekt (najmä súd). Súčasne vylúčiť nemožno ani snahu strany ušetriť na výdavkoch, ktoré by inak musela sama zaplatiť.

Zhrnúc vyššie uvedené treba uviesť, že Obec ako žalovaný síce namietla, ale žiadnym spôsobom nepreukázala, aký pomer zo žalovanej sumy tvorí zisk žalobcu a voči žalobcom predloženým a súdom vykonaným dôkazom zostala skôr pasívnou, keď jej procesná obrana spočívala v tvrdení (popieraní), resp. maximálne v označení dôkazu, ktorý navrhla súdu vykonať s cieľom zabezpečiť si v konaní lepšie procesné postavenie. Objektívne však Obci nič nebránilo, aby si sama, na vlastné náklady nechala vypracovať napr. aj súkromný znalecký posudok v zmysle zákona, ktorý by presne určil, aký pomer alebo sumu zo žalovanej istiny tvorí zisk žalobcu. V tomto smere Obec nepostupovala procesne zodpovedne, ak napriek jej tvrdeniam rozporovaným zo strany žalobcu a dovtedy vykonaným dôkazom nereagovala na presun dôkazného bremena na jej stranu. Uvedené platí o to viac, že Obec bola v konaní zastúpená advokátom – odborníkom v oblasti právnych služieb, súd tak nemal povinnosť Obec poučať o jej procesných právach a povinnostiach. Obrana Obce ako žalovaného bola málo aktívna, čo jej v konaní neprospelo. Ako sme už uviedli vyššie, konkrétne bremeno vedenia dôkazu je otázkou skutkovou a preto by táto otázka už nemala byť predmetom posudzovania dovolacím súdom. Uvedené tak mala Obec uplatniť ako odvolací dôvod v odvolacom konaní pred krajským súdom podľa § 365 ods. 1 písm. e) [s poukazom aj na § 384 ods. 2 a § 389 ods. 1 písm. c)] Civilného sporového poriadku. Hoci nie je našou úlohou hodnotiť odvolanie Obce, je treba uviesť, že z neho nie je jednoznačné, ktoré odvolacie dôvody ním Obec reálne uplatňovala.

To, že súd I. inštancie nevykonal žalovaným navrhnutý dôkaz, potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností (dokonca ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu) **nie je dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania** (napr. uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.12.2017, sp.zn. 8Cdo/187/2017, zo dňa 31.05.2017, sp.zn. 6Cdo/70/2016, zo dňa 25.10.2010, sp.zn. 3 Cdo 214/2010, uznesenia Ústavného súdu SR zo dňa 16.12.2009, sp.zn. III. ÚS 404/09, zo dňa 21.02.2012, sp.zn. III. ÚS 84/2012 a mnohé ďalšie).

Nemôžeme sa stotožniť s tvrdením právneho zástupcu Obce, uvedenom v jeho odvolaní zo dňa 12.04.2017, že súd preniesol nezákonne farchu dôkazného bremena na Obec (str. 1, ods. 7), pretože ako je uvedené vyššie, dôkazné bremeno sa samé priamo zo zákona „kyvadlovo“ presunulo na žalovaného, ktorý na to nereagoval dostatočne aktívne.

Právny zástupca Obce v odvolaní tiež uviedol, že súd vyhovel jeho návrhu na nariadenie a vykonanie znaleckého dokazovania, pričom paradoxne určil, že toto v podstate potvrdilo tvrdenia žalobcu, pretože znalec prevzal do svojho výstupu žalobcom dodané podklady. Na uvedené však bolo treba reagovať operatívne v reálnom čase, nie až v odvolaní a to aj predložením vlastných podkladov, vlastného znaleckého posudku alebo kontrolného znaleckého posudku, resp. odborných vyjadrení. Treba podotknúť, že na str. 4 ods. 5 a 6 zhora zápisnice o pojednávaní zo dňa 07.12.2016 sa za znalecký ústav Technickej univerzity Košice svedok, Ing. Sarka, CSc. vyjadril, že Obec napriek výzve znaleckému ústavu nepredložila k vypracovaniu stanoviska žiadne doklady, čo žalovaný na pojednávaní nijako nenamietal a z čoho možno usudzovať, že svedok vypovedal pravdivo. Námietka právneho zástupcu žalovaného v odvolaní je preto v rozpore s dokladmi nám predloženými, ak znaleckému ústavu vyčíta, že vychádzal iba z podkladov od žalobcu, keď žalovaný so znaleckým ústavom vôbec nespolupracoval a neposkytol mu ani minimálnu súčinnosť.

Nemožno sa stotožniť ani so záverom uvedeným v odvolaní žalovaného, že „obťažnosť“ zistenia skutkového stavu nie je dôvodom pre nevykonanie určitého dôkazu, pretože v rámci súdneho konania je nutné prihliadať aj na jeho hospodárnosť a bezprieťahovosť, ako jeho základné zásady a preto, ak by vykonanie určitých dôkazov spôsobilo vznik neúčelných alebo neprímeraných nákladov, resp. prieťahov, súd by takéto dokazovanie vykonávať vôbec nemal. Navyše, s ohľadom na zásadu „formálnej pravdy“ nie je úlohou súdu, ale naopak je povinnosťou strany vykonať všetko, aby preukázala svoje skutkové tvrdenie popreté jej procesným odporcom.

Neúspech v konaní preto možno označiť aj za následok nedostatočného unesenia dôkazného bremena, k čomu mohol prispieť aj málo aktívny prístup žalovaného pri uplatnení prostriedkov jeho procesnej obrany v momente, keď sa dôkazné bremeno presunulo na jeho procesnú stranu, kedy žalovaný síce správne argumentoval, avšak svoje tvrdenia nebol schopný preukázať.

Tieto skutočnosti dopadajú na žalovaného a snaha „dohmať málo aktívny procesný prístup“ Obce v rámci dovolacieho konania by nemala byť úspešná, keďže aj v súčasnosti Najvyšší súd SR ustálene judikuje, že: „dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.“ (napr. jeho uznesenia zo dňa 29.11.2017, sp.zn. 5Cdo103/2013, zo dňa 30.11.2017, sp.zn. 2Cdo/165/2017, zo dňa 25.09.2017, sp.zn. 5Cdo/25/2017, zo dňa 17.05.2017, sp.zn. 3Cdo 42/2017, zo dňa 27.02.2018, sp.zn. 1Cdo/18/2018 a i.).

1.3.) Zmena právnej kvalifikácie žalobcom pri istine

Žalobca si pôvodne uplatnil nárok vyplývajúci zo záväzkového vzťahu s Obcou, avšak vo väzbe na argumentáciu Obce o neplatnosti Zmluvy o dielo pre nedostatok vôle (*absenciu súhlasu Obecného zastupiteľstva, teda vadu, ktorú sama spôsobilá*), žalobca dňa 28.11.2011 svoj návrh doplnil pre prípad, že súd by vec právne posúdil tak, že predmetná zmluva je neplatná a žalovanú sumu s prísl. si v takom prípade uplatňuje titulom bezdôvodného obohatenia.

Tu je nutné skonštatovať, že nesprávne označenie právneho titulu v žalobe je nielen možné odstrániť, ale oprava je v takomto prípade vhodná, dokonca až potrebná.

V procesnom práve platí, že len žalobca má k žalobe dispozičné právo, kedy (s určitými výnimkami) sa aplikuje zásada „*ne ultra petitum*“, t.j. súd nemôže sám prekročiť žalobný návrh a prisúdiť žalobcovi nárok, ktorého sa žalobca nedožadoval alebo ak žiadal menej a súčasne žalovanému nemôže uložiť inú, než žalobcom navrhovanú povinnosť. Z uvedeného vyplýva, že právo zmeniť žalobu prislúcha výlučne žalobcovi. Predpokladom konania o zmenenom návrhu je však to, že súd konkrétnu zmenu žaloby pripustí. Kým súd o prípustnosti / neprípustnosti zmeny žaloby nerozhodne, nemôže o zmenenej žalobe konať.

V konaní vyvstala s ohľadom na argumentáciu žalovaného otázka, či doplnenie žaloby zo dňa 28.11.2011, pripustené súdom I. inštancie dňa 28.11.2012, predstavuje realizáciu dispozičného práva žalobcu, ktorým dochádza k zmene žaloby, alebo či sa o takýto procesný úkon nejedná.

V predmetnej právnej veci **samotné podanie žalobcu zo dňa 28.11.2011**, predložené žalovanému na pojednávaní dňa 09.12.2011, označené ako „doplnenie návrhu zo dňa 01.07.2009“ s ohľadom na jeho obsah (*podľa § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku každý úkon má súd posudzovať podľa jeho obsahu, aj keď je nesprávne značený; obdobne Čl. 11 ods. 1 a § 124 ods. 1 Civilného sporového poriadku*) **nemohol súd posudzovať ako zmenu žaloby, ak šlo iba o úpravu právnej kvalifikácie pôvodného skutkového tvrdenia žalobcu**. Bolo preto možné uvažovať, či nejde iba o doplnenie – opravu žaloby v jej nepovinnej časti, týkajúcej sa právnej kvalifikácie, ktorú súd na pojednávaní dňa 28.11.2012 pripustil (*z ničoho nevyplýva, že súd postupoval podľa ustanovení o zmene žaloby*). **Záver súdov, že žalobca nikdy nemal zákonnú povinnosť uplatnený nárok kvalifikovať po právnej stránke**, pretože samotný nárok postačuje charakterizovať opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca odôvodňuje svoj nárok a žalobným petitom, je **správny**. Posúdenie a podriadenie skutkových okolností pod určitú právnu normu je úlohou súdu (*nie žalobcu*) s ohľadom na princíp súd právo pozná „*iura novit curia*“ (*napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.04.2011, sp.zn. 3 Cdo 271/2009 alebo zo dňa 26.03.2009, sp.zn. 3 Cdo 81/2007 a iné*). Len na okraj uvádzame, že v minulosti o predmetnej otázke existoval rozpor, pretože súdy judikovali tak, že aj zmenu právnej kvalifikácie nároku stranou považovali za zmenu žaloby; avšak v súčasnosti je už takýto prísne formálny prístup prekonaný.

Treba tu preto jednoznačne poukázať na skutočnosť, že **odvolací súd** napr. v ods. 16. a 17. svojho rozsudku v názorovej zhode so súdom I. inštancie **určil, že podanie žalobcu zo dňa 28.11.2011 nemožno považovať za zmenu žaloby podľa vtedy platnej procesnej úpravy § 95 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok** (*pozn.: v zmysle § 202 ods. 3 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku voči rozhodnutiu súdu proti uzneseniu o pripustení alebo nepripustení zmeny žaloby nebolo odvolanie prípustné*). Odvolací súd podľa nás správne určil, že **zmena právnej kvalifikácie nie je zmenou skutkových tvrdení**. Žalobca tak svoje skutkové tvrdenia ohľadne istiny nemenil odo dňa podania žaloby. Ani samotný žalovaný, ako odvolací súd správne uviedol, neurčil, aké

nové skutočnosti mal žalobca tvrdiť, aby na ich základe bolo možné jeho podanie zo dňa 28.11.2011 kvalifikovať ako návrh na zmenu žaloby (*pokiaľ ide o istinu*). S poukazom na judikatúru najvyšších súdnych autorít odvolací súd určil, že **zmena právnej kvalifikácie nie je dispozíciou strany sporu so žalobou**, preto sa na ňu neuplatňujú zákonné ustanovenia upravujúce zmenu žaloby. Zmena právnej kvalifikácie bola vynútená výsledkami dovtedajšieho konania, keď súd vyhodnotil právny nárok inak, ako ho posúdil žalobca. V tomto smere, v časti istiny, súdy podľa nášho názoru nijako nepochybili.

Vyššie uvedené však uvádzame, len pokiaľ sa zmena právnej kvalifikácie týka istiny.

1.4.) Posúdenie premlčania istiny

Žalovaný v konaní tvrdil, že podanie žalobcu zo dňa 28.11.2011 je zmenou žaloby, ktorá spôsobuje, že nárok žalobcu na zaplatenie titulom bezdôvodného obohatenia je premlčaný, keď uvedený hmotnoprávny – nezmluvný nárok žalobcu uplatnil dňa 28.11.2011 a súd ho pripustil až dňa 28.11.2012. Súdy ale podanie žalobcu správne vyhodnotili len ako zmenu právnej kvalifikácie a nie ako zmenu žaloby, premlčacia doba vo vzťahu k žalobou uplatnenému nároku na istinu preto prestala plynúť (*spočítva, jej plynutie sa prerušilo*) ešte dňa 01.07.2009 (*doručenie žaloby súdu*) a žalovaný nárok na istinu sa tak nemohol premlčať, keďže plynutie premlčacej doby je počas konania na súde prerušené.

Napriek uvedenému musíme uviesť, že z listín predložených nám Obcou **sme nadobudli pochybnosť, či žalovaný skutočne vzniesol v konaní pred súdom námietku premlčania, týkajúcu sa žalovaného nároku žalobcu titulom bezdôvodného obohatenia** tak, ako sa môže javiť najmä z rozsudku súdu I. inštancie. Na základe toho sme pristúpili k posúdeniu relevantných listín.

Medzi podaním žalobcu zo dňa 28.11.2011, doručeným žalovanému dňa 09.12.2011 a rozhodnutím súdu I. inštancie zo dňa 28.11.2012 nám žalovaný predložil svoje dve vyjadrenia týkajúce sa zmeny petitu zo dňa 07.02.2012 a zo dňa 20.02.2012.

Keďže žalovaný na pojednávaní dňa 09.12.2011 na procesné podanie žalobcu nijako nereagoval, posúdenie priebehu tohto pojednávania nie je potrebné hlbšie analyzovať.

Vo vyjadrení zo dňa 07.02.2012 žalovaný poukázal na to, že predmetným postupom dochádza k zmene hmotnoprávneho dôvodu, na základe ktorého si žalobca nárok uplatňuje, čo dopadá na plynutie premlčania tak, že **nárok žalobcu je z dôvodu zmeny právneho titulu premlčaný. Musíme ale uviesť, že iba prosté konštatovanie o premlčaní nároku nebráni súdu premlčané právo priznať.** V predmetnom podaní sa podľa nášho názoru žiadne vznesenie námietky premlčania nenachádza (*toto podanie neobsahuje dovolanie sa premlčania v relevantnej forme vznesenia námietky premlčania*). Keďže na predmetnom podaní absentuje podacia pečiatka súdu, preukazujúca jeho doručenie súdu, je neisté, či ide o reálne podanie žalobcu v konaní alebo iba o jeho tzv. „pracovnú verziu“, ktorá do súdneho spisu nebola vnesená.

Pokiaľ ide o vyjadrenie žalovaného zo dňa 20.02.2012, na tomto podaní sa už podacia pečiatka súdu nachádza, preto je nesporné, že toto podanie sa dňa 20.02.2012 stalo súčasťou súdneho spisu. Predmetné podanie je v zásade podobné podaniu žalovaného zo dňa 07.02.2012, pričom aj toto vykazuje rovnaký nedostatok, teda **neobsahuje žiadne vznesenie námietky premlčania nároku uplatneného titulom bezdôvodného obohatenia, ale iba jednoduché konštatovanie, že nárok titulom bezdôvodného obohatenia je premlčaný.** Podanie žalovaného zo dňa 20.02.2012 preto nemôže viesť k zamietnutiu žaloby z dôvodu vznesenia námietky premlčania žalovaného práva z bezdôvodného obohatenia a netvorí prekážku pre priznanie žalovaného nároku súdom ani v prípade, ak by bol premlčaný.

Pre úplnosť sme sa oboznámili aj so zápisnicou o pojednávaní zo dňa 28.11.2012, kedy súd rozhodol o pripustení rozšírenia žaloby o zaplatenie titulom bezdôvodného obohatenia. V rámci tohto pojednávania žalovaný predniesol iba to, že odmieta návrh a žiada jeho zamietnutie. Na viac ako hodinu trvajúcim pojednávaním nedošlo k žiadnemu ďalšiemu prednesu žalovaného. Ani na tomto pojednávaní tak žalovaný nevzniesol námietku premlčania nároku uplatneného žalobou / zmenou žaloby titulom bezdôvodného obohatenia.

Žalovaný napokon ešte po rozhodnutí súdu zo dňa 28.11.2012 doručil súdu dňa 13.12.2012 svoje vyjadrenie k návrhu na zmenu petitu zo dňa 04.12.2012. Uvedené vyjadrenie je v prevažujúcej časti zhodné so závermi súdu I. inštancie, pokiaľ ide o posúdenie premlčania bezdôvodného obohatenia. Aj v ňom však žalovaný podľa nášho názoru premlčanie žalovaného nároku iba skonštatoval (str. 2 posledný odsek), avšak námietku premlčania nevzniesol.

V tomto smere preto nemôžeme súhlasiť so záverom súdu I. inštancie, uvedeným v bode 73. jeho rozsudku zo dňa 30.01.2017, v ktorom sa uvádza, že žalovaný svojim podaním, doručeným súdu dňa 20.02.2012 vzniesol námietku premlčania voči nároku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia, pretože takáto námietka v predmetnom podaní žalovaného absentuje (nie je jeho obsahovou súčasťou) a predmetné podanie obsahuje iba prostú konštatáciu o tom, že k premlčaniu došlo, čo nie je ani v teoretickej rovine spôsobilé viesť k zamietnutiu žaloby. Súd I. inštancie sa tak možnosťou premlčania žalovaného nároku podľa nás zaoberať nemal, keďže žalovaný námietku premlčania nevzniesol, ak premlčanie iba konštatoval, čo nebolo a ani nie je spôsobilé akokoľvek oslabiť nárok žalobcu. Súd svojim postupom preto podľa nášho názoru porušil práva žalobcu v prospech žalovaného, čím Obec zvýhodnil.

Navyše, ani odvolanie žalovaného zo dňa 12.04.2017 neobsahuje námietku premlčania nároku žalobcu vtahujúcu sa k bezdôvodnému obohateniu. Tu zvýrazňujeme, že žalovaný dokonca konštatoval, že premlčaný je nárok žalobcu na náhradu škody (str. 2 ods. 4 zhora, str. 3 bod 1/ a posledný odsek), ktorý nikdy nebol predmetom súdneho konania. Uvedené pôsobí prekvapivo a nečakane, keď takéto konštatovanie nemá žiadnu väzbu so súdnym konaním.

Po posúdení predložených listín preto nemáme za preukázané, že žalovaný v konaní námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vôbec vzniesol.

Napriek tomu súdy správne postupovali, ak žalovaný nárok vyhodnotili ako nepremľaný s ohľadom na to, že k zmene žaloby v časti istiny zo strany žalobcu nedošlo.

Pokiaľ ide o vzťah medzi žalobcom a Obcou (bez ohľadu na to, či ide o zmluvný alebo mimozmluvný nárok), uplatňuje sa obchodnoprávna úprava, keď žalobca konal v súvislosti s jeho podnikateľskou činnosťou a na Obec ako subjekt verejného práva sa Obchodný zákonník vzťahuje ex lege (zo zákona). Podľa ustálenej judikatúry, na obchodnoprávne vzťahy sa uplatňuje štvorročná premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka aj v prípade bezdôvodného obohatenia ako mimozmluvného nároku (napr. nález Ústavného súdu SR zo dňa 30.11.2005, sp.zn. IV. ÚS 214/2004 alebo uznesenie zo dňa 07.07.2016, sp.zn. I. ÚS 421/2016 a iné). V tomto smere však panovala v právnickej obci v minulosti istý čas nezhoda, avšak v súčasnosti je uvedený záver široko akceptovaný a možno ho označiť za ustálený, čo nedáva priestor pre polemiku.

Podľa nášho názoru aj začiatok plynutia premlčania posúdili súdy správne, ak stanovili, že premlčanie pri práve na vrátenie plnenia z neplatenj zmluvy začína plynúť dňom, keď

k plneniu došlo (plne v zhode s § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka). Kedy žalobca z neplatnej zmluvy presne plnil nebolo možné určiť jednoznačne. Súd preto vychádzal z momentu odovzdania plnení Obci, keďže tento moment možno označiť za jednoznačný práve podľa Súpisov vykonaných prác, vymedzením dňa ich podpisu Obcou. Podľa nášho názoru takéto určenie je správne, keď súd neprihliadal na neplatnú Zmluvu o dielo ani na faktúry jednostranne vystavené žalobcom na základe neplatnej zmluvy, dokonca ani na jednostranne žalobcom uvedené obdobia plnení, ale ako určujúci stanovil moment potvrdený / odsúhlasený Obcou ako žalovaným. Súd uvedeným vymedzením času – vychádzajúc z postupu oboch sporových strán – odstránil možné pochybnosti o tom, kedy žalobca reálne plnil (t.j. kedy reálne poskytol plnenie Obci).

Keďže žaloba bola súdu doručená ešte dňa 01.07.2009, v zhode s § 402 Obchodného zákonníka sa čiastkové plnenia žalobcu nepremlčali, pretože v rámci zákonnej štvorročnej premlčacej doby by k ich premlčaniu došlo tak, ako to určil aj súd I. inštancie: dňa 01.08.2011, dňa 06.09.2011, dňa 12.10.2011, dňa 13.11.2011 a dňa 13.12.2011. Nakoľko žaloba bola súdu doručená ešte v roku 2009, uvedené bráni plynutiu premlčacej doby počas súdneho konania vo vzťahu k žalovanej istine.

1.5.) Záverom k istine

Zhrnúc vyššie uvedené, podľa nášho právneho názoru súdy nepostupovali v rozpore so zákonom, ak Obec zaviazali zaplatiť žalobcovi istinu v sume 425.571,86,-Eur ako peňažnú náhradu (§ 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka) titulom bezdôvodného obohatenia.

Argumentáciu žalovaného v jeho odvolaní zo dňa 12.04.2017, že pri vydaní bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje zhodnotenie majetku musíme odmietnuť, pretože uvedený záver je nesprávny, keďže **dostatočné je, ak dôjde k majetkovému prospechu** na obohacujúcej sa strane, ktorým je i plnenie z neplatného právneho úkonu (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka), vrátane získania určitej majetkovej výhody, ušetrenie alebo zmenšenie výdavkov a podobne. Nepodstatné je, či z takéhoto plnenia mal reálny ošoh – úžitok ten, kto sa na úkor iného obohatil. Navyše treba uviesť, že Obec by sa nemohla s úspechom dovoľávať svojej dobromyseľnosti vo veci, pretože sama spôsobila neplatnosť Zmluvy o dielo tým, že nezabezpečila súhlas Obecného zastupiteľstva s ňou (*interný proces u žalovaného bez možnosti žalobcu doň priamo zasiahnuť*) a preto žalobca podľa nášho názoru od Obce mohol žiadať aj vydanie všetkých úžitkov podľa § 458 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo forme peňažnej náhrady, keďže reálne vydanie úžitkov nie je možné. Žalobca tak mohol titulom bezdôvodného obohatenia žalovať Obec dokonca aj o väčšiu sumu, než ju reálne žaloval. Žalobca však žalobu nezmenil, uvedené si neuplatnil a upravil iba ním tvrdenú právnu kvalifikáciu žalovaného nároku. Ak by svoj nárok žalobca rozšíril aj o náhradu škody podľa § 268 Obchodného zákonníka, ako o ďalší mimozmluvný nárok, nemožno vylúčiť, že nárok žalobcu by bol ešte výrazne vyšší (*najmä s ohľadom na to, že žalovaný nevzniesol námietku premlčania, ale premlčanie iba tvrdil, čo nie je možné stotožniť*).

Ako sme už uviedli, je pravdou, že zisk žalobcu nemôže byť súčasťou peňažnej náhrady vy danej mu titulom bezdôvodného obohatenia, treba ale určiť, že žalovaný nikdy nepreukázal, aká suma zo žalovanej čiastky 425.571,86,-Eur predstavuje alebo má predstavovať zisk žalobcu. V tomto smere iba tvrdenie žalobcu nemôže byť pre súd dostatočné a nie je preto ani spôsobilé nahradiť dôkaz, ktorý žalovaný nikdy nepredložil s cieľom určiť pomer zisku žalobcu z žalovanej sumy. Žalovaný opakovane navrhol znalecké dokazovanie s cieľom určiť množstvo prác a tým aj hodnotu plnenia, ale z ničoho nevyplýva, že by označil dôkaz výslovne s cieľom určiť pomer

zisku v žalovanej sume a to ani potom, ako sa dokazovaním ustálilo, že rozsah plnenia s ohľadom na obtiažnosť úlohy určiť nemožno. Pasivitu Obce pri preukázaní pomeru zisku v žalovanej sume v rámci dovolania dodatočne ale odstraňovať nemožno. Uvedené preto dopadá na žalovaného, ako dôsledok jeho procesnej (ne)zodpovednosti v podobe jeho povinnosti zaplatiť aj prípadný zisk pre prípad, že by tento bol zahrnutý do žalovanej sumy alebo tvoril jej časť.

2.) K NÁROKU NA ZAPLATENIE ÚROKOV Z OMEŠKANIA **(vo výške 12% p.a. zo sumy 425.571,86,-Eur od 01.11.2008 do zaplatenia)**

Úrok z omeškania (*usurae moratoriae*) predstavuje sankčný inštitút, ktorým je sankcionované porušenie právnej povinnosti dlžníka. Úrokmi z omeškania je primárne zabezpečená povinnosť splniť v určitom čase alebo spôsobom, čím sa má pod hrozbou ich uplatnenia predchádzať negatívnym následkom najmä neplnenia, vadného (*nenáležitého*) alebo oneskoreného plnenia. Funkciou úroku z omeškania (*označovaného tiež ako sankčný úrok*), je funkcia sankčná, preventívna, čiastočne aj uhradzovacia (*v rozsahu, v akom kompenzuje ujmu, ktorá vznikla oneskoreným zaplatením*) a funkcia paušalizovanej náhrady škody, keďže prináša veriteľovi kompenzáciu za dobu, o ktorú sa plnenie omeškalo (*napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 29.3.2001, sp.zn.: 25 Cdo 2895/99*). Úrok z omeškania predstavuje z ekonomického hľadiska náhradu (*cenu*) za nezaplatené peniaze (*prenájom peňazí*), ktoré dlžník „*používa*“ po dobu omeškania (*tzv. vynútený úver*). Ide o navrátenú cenu peňazí, ktorých sa neskorým navrátením dlžnej čiastky zmocnil dlžník proti vôli veriteľa, a ktoré si na základe toho nemusel zaobstarávať na peňažnom trhu. Tieto prostriedky však mohli veriteľovi chýbať, ktorý by si ich tak za cenu úroku musel obstaráť.

Úroky z omeškania možno rozdeliť na dve základné skupiny, a to na zákonné a zmluvné úroky z omeškania, pričom **v predmetnom súdnom spore sa uplatňujú iba zákonné úroky z omeškania.** Zákonné úroky z omeškania upravuje Občiansky zákonník č. 40/1964 Z.z., Obchodný zákonník č. 513/1991 Zb. a podzákonné predpisy (*nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a nariadenie vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenie Obchodného zákonníka*). **V rozhodnom čase sa však na povinnosť Obce platiť úroky z omeškania vzťahovala len právna úprava Obchodného zákonníka.**

Ak dôjde k omeškaniu dlžníka so zaplatením *ex lege* (*zo zákona*) na jeho strane vzniká **nová povinnosť – popri peňažnom dlhu zaplatiť aj úroky z omeškania, a na strane veriteľa pribudne nové oprávnenie – požadovať od dlžníka popri plnení peňažného dlhu aj úroky z omeškania.** Vznik úrokov z omeškania si nemožno dohodnúť, pretože tieto vznikajú vždy priamo zo zákona. Úrokov z omeškania sa nemožno vzdať skôr, ako veriteľovi vznikne nárok na ich zaplatenie (*t.j. pred omeškaním dlžníka*). Úroky z omeškania sú majetkovým – peňažným nárokom veriteľa, s ktorým možno disponovať tak, ako s každým podobným (*opakujúcim sa peňažným*) nárokom. Povinnosť platiť úroky z omeškania je založená na **objektívnom princípe zodpovednosti**, teda nárok na úroky z omeškania vzniká bez ohľadu na zavinenie dlžníka (*to, čo spôsobilo omeškanie*), s **výnimkou** prípadu, ak dlžník nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa (*liberačný dôvod*). Omeškanie dlžníka trvá až do doby riadneho splnenia alebo do doby zániku jeho povinnosti iným spôsobom (*započítaním, dohodou, núteným vymožením...*).

Úroky z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, z čoho vyplýva, že sa ich spravidla týkajú právne úkony týkajúce sa pohľadávky, s ktorou sú spojené po dobu, počas ktorej plnia funkciu príslušenstva pohľadávky. Definícia príslušenstva pohľadávky obsiahnutá v § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka platí aj pre obchodné záväzkové vzťahy. Úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky možno po ich vzniku oddeliť od pohľadávky (hlavnej povinnosti) a tieto môžu byť predmetom právnych vzťahov, môžu byť predmetom žaloby, vymáhania nárokov a pod..

Pri úrokoch z omeškania stále pretrváva **nejednotnosť** v právnickej obci aj v judikatúre, ak ide o otázku ich vzniku, a na to nadväzujúcu otázku premlčania. Rozpor spôsobuje uplatňovanie dvoch protichodných právno-teoretických koncepcií vnímania úrokov z omeškania súdmi, ktorá doposiaľ nebola uspokojivo (*a najmä s konečnou platnosťou*) vyriešená.

Koncepcia samostatného premlčania úrokov z omeškania vychádza z toho, že pri omeškaní so zaplatením je povinnosť dlžníka porušovaná opakovane, po celú dobu, až kým povinnosť zaplatiť úroky z omeškania nezanikne, pričom úroky z omeškania vznikajú každým dňom porušenia povinnosti dlžníka zaplatiť (*napr. rozsudky Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.08.2011, sp.zn. 2 Odo 36/2010, zo dňa 01.05.2000, sp.zn. 4 Obo 319/99, rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 26.04.2006, sp.zn. 32 Odo 466/2004*).

Naopak, podľa koncepcie nesamostatného premlčania úrokov z omeškania platí, že povinnosť platiť úroky z omeškania vzniká jednorázovo v deň, ktorým sa dlžník ocitol v omeškaní so zaplatením. Týmto dňom začína aj plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa nárok premlčí „ako celok“ (*napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 13.01.2009, sp.zn. 32 Cdo 4179/2007, teda pohľadávka aj na ňu sa viažu úroky z omeškania*). Úroky z omeškania preto zdieľajú osud hlavnej pohľadávky, inak by predstavovali kategóriu nepremlčateľných práv (*napr. uznesenia Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.06.2011, sp.zn. 20 Cdo 4436/2009, zo dňa 31.08.2006, sp.zn. 21 Cdo 3173/2005, rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 08.02.2007, sp.zn. 21 Cdo 681/2006; 21 Cdo 682/2006*).

S ohľadom na právne posúdenie Dohody o neúročení zo dňa 22.10.2008 súdom máme za to, že **súd I. inštancie** zastáva vyššie načrtnutú **samostatnú koncepciu** úrokov z omeškania (*ich každodenný vznik*). V tomto smere preto musíme určiť, že **my naopak zastávame správnosť nesamostatnej koncepcie** úrokov z omeškania (*ich jednorazový vznik*). Už len z tohto dôvodu je daný rozkol medzi (*právno-teoretickým*) vnímaním veci súdom I. inštancie a našim, ktorý spôsobuje, že sa s právnymi závermi súdu I. inštancie vo vzťahu k Dohode o neúročení nestotožňujeme, preto sa vecou budeme zaoberať širšie.

2.1.) Posúdenie platnosti Dohody o neúročení zo dňa 22.10.2008

Dňa 22.10.2008 uzatvorili žalobca a Obec podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka **Dohodu o neúročení** ako tzv. nepomenovanú (*inominátnu*) zmluvu. Žalobca v nej vyhlásil, že voči Obci eviduje pohľadávky vystavené na základe Zmluvy o dielo, pričom ide o päť faktúr č. 307073, 307079, 307090, 307101 a 307116, spolu na sumu 432.269,89,-Eur [*resp. 13.022.562,70,-Sk*], kedy pre prípad omeškania Obce so zaplatením faktúr má žalobca právo na úrok z omeškania podľa právnych predpisov. Už v čase uzatvorenia Dohody bolo pritom možné ustáliť, že Obec bola v omeškaní so zaplatením pohľadávky žalobcu (ako zo Zmluvy o dielo zo dňa 03.07.2007, tak aj z bezdôvodného obohatenia). Obec a žalobca sa v bode 2.3 Dohody o neúročení **dohodli, že žalobca nebude voči Obci uplatňovať nárok na úroky z omeškania z dôvodu neuhradených faktúr žalobcu č. 307073, 307079, 307090, 307101, 307116**. Žalobca a Obec sa výslovne dohodli, že predmetná Dohoda sa neuplatňuje na iné tituly ako na päť faktúr žalobcu zo Zmluvy o dielo (Čl.

2 bod 2.4.). Dohoda o neúročení mala nadobudnúť platnosť a účinnosť v deň jej podpisu, teda dňa 22.10.2008.

Vychádzajúc z obsahu Dohody o neúročení musíme uviesť, že žalobca a Obec sa dohodli, že pre prípad omeškania Obce so zaplatením piatich presne vymedzených faktúr žalobcu, si žalobca **nebude uplatňovať voči Obci nárok na úroky z omeškania citujeme: „z dôvodu neuhradenia faktúr“**. Sporné tu podľa nás je to, či žalobca sa: (i.) skutočne svojho nároku vzdal následkom čoho toto právo malo zaniknúť, alebo (ii.) sa iba zmluvne zaviazal **zdržať sa (nekonať, opomenúť, v latinčine „ommittere“)** vymedzeného konania, teda svoje právo iba neuplatňovať, následkom čoho **jeho právo zaniknúť nemohlo**, iba sa malo oslabiť až do formy **naturálnej obligácie (dlžník môže dobrovoľne plniť, ale toto plnenie nemožno vynucovať súdnou cestou)**. Máme za to, že predmetom Dohody o neúročení nebolo dojednanie o vzdaní sa (*odpustení*) práva, ale záväzok žalobcu **nekonať. Právny záver súdu o tom, že predmetnou dohodou sa žalobca vzdal svojho práva preto nezdieľame.**

Na druhej strane musíme uviesť, že žalobcovi v súdnom konaní neboli priznané úroky z omeškania z faktúr žalobcu, pretože na tieto faktúry súd I. inštancie ani odvolací súd neprihliadali pre neplatnosť Zmluvy o dielo zo dňa 03.07.2007. **Žalobcovi tak súdy priznali úroky z omeškania z bezdôvodného obohatenia, teda z nároku, ktorého sa ani z časti netýka Dohoda o neúročení zo dňa 22.10.2008 (viď. jej bod 2.4.)**.

Ak by sa preto žalobca aj platne vzdal uplatňovania úrokov z omeškania z faktúr tým, že súd z hmotnoprávneho pohľadu priznal žalobcovi úroky z iného právneho nároku, vychádzajúc z iného hmotnoprávneho dôvodu – bezdôvodného obohatenia namiesto záväzkového vzťahu, **Dohoda o neúročení nemohla mať na rozhodovanie súdov o priznaní nároku na úrok z omeškania žiaden vplyv (bez ohľadu na to, či je alebo nie je platná)**.

Podľa nášho názoru je preto pochybením súdov, ak na túto **Dohodu o neúročení** zo dňa 22.10.2008 prihliadali (*hoci jej uplatnenie mohlo Obci privodiť lepší výsledok v konaní*), pretože **pre konanie ani rozhodovanie o nároku na bezdôvodné obohatenie nemala žiaden význam, resp. akýkoľvek význam stratila od momentu, ako súd ustálil, že Zmluva o dielo zo dňa 03.07.2007 je neplatná**.

Okrem uvedeného tiež máme za to, že **Dohoda o neúročení je absolútne neplatným právnym úkonom od počiatku z týchto dôvodov:**

2.1.1.) Nemožnosť predmetu Dohody a rozpor so zákonom

Ako sme vyššie uviedli, súdy správne určili, že Zmluva o dielo zo dňa 03.07.2007 je absolútne neplatným právnym úkonom.

Je preto nutné uviesť, že Dohoda o neúročení zo dňa 22.10.2008 nielenže z neplatnej Zmluvy o dielo vychádzala, ale javí sa, že **Dohoda o neúročení je od Zmluvy o dielo (vrátane piatich zmluvných pohľadávok, ako vymedzených nárokov z nich vplývajúcich) priamo závislá a preto vada spôsobujúca absolútnu neplatnosť Zmluvy o dielo už sama o sebe dopadá aj na Dohodu o neúročení tak, že spôsobuje jej absolútnu neplatnosť (pri analogickej aplikácii § 275 ods. 2 Obchodného zákonníka)**. Podľa nášho právneho názoru **nie je možné, aby Dohoda o neúročení mohla trvať (byť platná) i za situácie, ak na jej základe žiaden originálny nárok nevzniká, iba sa ňou upravuje uplatňovanie, resp. neuplatňovanie skoršieho nároku, vyplývajúceho**

z porušenia záväzkov neplatne dohodnutých. Porušiť neplatný zmluvný záväzok totiž nemožno a preto niet priestoru pre vznik sankcie za jeho (ne)porušenie v podobe úroku z omeškania.

Predmet Dohody o neúročení podľa nás tak nie je možný ani dovolený; súčasne jej obsah je v rozpore ako so zákonom, tak sa prieči aj dobrým mravom, kedy absolútnu neplatnosť nie je možné za danej situácie konvalidovať (*premeniť neplatný právny úkon na platný*). Z uvedeného dôvodu podľa nás Dohodu o neúročení zo dňa 22.10.2008 **postihujú vady podľa § 37 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka spôsobujúce jej absolútnu neplatnosť.**

Zvýrazňujeme, že aj sám žalovaný v odvolaní zo dňa 12.04.2017 (str. 1 ods. 5 zhora) Dohodu o neúročení označil za neplatnú, keď uviedol: „Ak totiž táto zmluva (pozn. Zmluva o dielo zo dňa 03.07.2007) bola od počiatku neplatná, neplatné sú i všetky s ňou ujednané dohody, záväzky, či povinnosti.“. V uvedenom je treba žalovanému prisvedčiť (aj keď svojim tvrdením si paradoxne oslabuje vlastnú procesnú pozíciu v spore).

2.1.2.) Absencia súhlasu Obecného zastupiteľstva Obce

Za nutné považujeme taktiež uviesť, že Dohoda o neúročení neobsahuje žiadne ustanovenie, z ktorého by vyplývalo udelenie súhlasu Obecného zastupiteľstva s ňou a takýto súhlas Obecného zastupiteľstva netvorí ani jej prílohu.

V zmysle § 11 ods. 4 písm. a) zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení platnom v danom čase, bolo obecnému zastupiteľstvu vyhradené určovať zásady hospodárenia a nadkladania s majetkom obce, vrátane schvaľovania najdôležitejších úkonov týkajúcich sa tohto majetku a kontrolovať hospodárenie s ním.

Čo je majetkom obce určuje § 8 ods. 1 zákona o obecnom zriadení, kedy ide o veci vo vlastníctve obce a majetkové práva obce.

Podľa obsahu Dohody o neúročení možno uviesť, že pri nej ide o synalagmatický (t.j. vzájomný) záväzok, kedy právu jednej strany má zodpovedať povinnosť druhej strany; teda povinnosti ku ktorej sa zaviazal žalobca (neuplatňovať nárok na úroky z omeškania), zodpovedá právo Obce (neplatiť úroky z omeškania). Právo Obce má podľa nás nepochybne majetkový charakter, pretože ho je možné pomerne ľahko vyjadriť v peniazoch.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom k 22.10.2008 platilo, že dlžník v omeškaní je povinný zaplatiť veriteľovi z dlžnej sumy úroky z omeškania o 10% vyššie, než je základná sadzba Národnej banky Slovenska (NBS) uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu.

Obec sa dostala do omeškania so zaplatením faktúry č. 307073 dňa 29.10.2007, faktúry č. 307079 dňa 26.11.2007, faktúry č. 307090 dňa 26.12.2007, čo spadá do druhého kalendárneho polroka 2007, kedy pred prvým kalendárnym dňom tohto kalendárneho polroka bol deň 30.06.2007, keď sadzba NBS bola vo výške 4,25%. Úroky z omeškania pri týchto faktúrach sú tak vo výške 14,25%.

Čo sa týka faktúry č. 307101, so zaplatením ktorej sa Obec omeškala dňa 28.01.2008 a č. 307116 so zaplatením ktorej sa Obec omeškala dňa 27.02.2008, jej omeškanie spadá do prvého polroka 2008, kedy pred prvým kalendárnym dňom tohto kalendárneho polroka bol deň 31.12.2007, keď sadzba NBS bola tiež vo výške 4,25%, čo znamená, že Obec mala povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 14,25%.

Žalobca si teda uplatnil žalobou menej (12%), než na čo mal skutočný nárok (14,25%).

Vychádzajúc z Dohody o neúročení možno stanoviť majetkovú hodnotu práva Obce získaného na jej základe takto:

- a) úroky z omeškania vo výške 14,25% p.a. zo sumy 42.167,07,-Eur od 29.10.2007 min. do 22.10.2008 boli v sume 5.910,03,-Eur za 359 dní omeškania,
- b) úroky z omeškania vo výške 14,25% p.a. zo sumy 88.714,29,-Eur od 26.11.2007 min. do 22.10.2008 boli v sume 11.464,20,-Eur za 331 dní omeškania,
- c) úroky z omeškania vo výške 14,25% p.a. zo sumy 112.527,88,-Eur od 27.12.2007 min. do 22.10.2008 boli v sume 13.179,64,-Eur za 300 dní omeškania,
- d) úroky z omeškania vo výške 14,25% p.a. zo sumy 83.770,53,-Eur od 28.01.2008 min. do 22.10.2008 boli v sume 8.764,92,-Eur za 268 dní omeškania a
- e) úroky z omeškania vo výške 14,25% p.a. zo sumy 105.090,12,-Eur od 27.02.2008 min. do 22.10.2008 boli v sume 9.764,74,-Eur za 238 dní omeškania;

čo spoločne predstavuje hodnotu 49.083,53,-Eur.

Z uvedeného je zrejmé, že na základe Dohody o neúročení dňa 22.10.2008 bolo **majetkové právo Obce, o ktoré šlo, v hodnote 49.083,53,-Eur [1.478.690,43,-Sk]**.

S ohľadom na Štatút Obce starosta Obce nemohol takúto finančnú operáciu bez schválenia Obecným zastupiteľstvom pripraviť ani realizovať (§ 14 ods. 2 bod 2. Štatútu).

Len pre spresnenie to, čo sa považuje za „finančnú operáciu“ možno určiť pri analogickom použití legálnej definície tohto pojmu obsiahnutého v § 2 ods. 2 písm. j) dňa 22.10.2008 platného zákona č. 502/2001 o finančnej kontrole a vnútornom audite, kedy: „finančnou operáciou je príjem alebo použitie verejných prostriedkov v hotovosti alebo bezhotovostne, právny úkon alebo iný úkon majetkovej povahy.“.

Dohoda o neúročení zo dňa 22.10.2008 tak jednoznačne bola právnym úkonom majetkovej povahy, teda pri jej uzatváraní šlo o **finančnú operáciu**.

Považujeme tak za nutné určiť, že **Dohoda o neúročení je absolútne neplatným právnym úkonom** rovnako ako Zmluva o dielo zo dňa 03.07.2007, a to **pre absenciu vôle Obce, lebo pri jej uzatvorení nebol daný (resp. preukázaný) súhlas Obecného zastupiteľstva s ňou**. Obec tak nikdy nemohla platne uzavrieť túto Dohodu o neúročení.

Ak súd na predmetnú Dohodu o neúročení prihliadal, porušil primárne práva (*hmotné i procesné*) žalobcu, ktorého záujmy čo i len čiastkovou aplikáciou tejto neplatnej dohody bez právneho dôvodu poškodil. Uvedeným postupom mohli byť dotknuté procesné práva žalovaného, nie však jeho hmotnoprávne postavenie (*t.j. hmotnoprávna povinnosť zaplatiť úroky z omeškania*), pretože hmotný nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania bol daný od počiatku.

2.1.3.) Nesprávna aplikácia zákona súdom I. inštancie a nekoherentnosť jeho záverov

V tejto časti musíme určiť, že sa nestotožňujeme so záverom súdu I. inštancie o tom, že Dohoda o neúročení by mala byť neplatná iba v časti, týkajúcej sa úrokov z omeškania, na ktoré žalobcovi vznikne nárok po 22.10.2008 pre jej rozpor s § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Náš nesúhlas však vyplýva z teoreticko-právnej koncepcie vnímania úrokov z omeškania, kedy naša strana razí koncepciu nesamostatnosti a súd I. inštancie koncepciu samostatnosti úrokov z omeškania, na čo sme poukázali vyššie, kedy súdna prax uvedené koncepčné rozpory doposiaľ nevyriešila. Práve z tohto dôvodu si dovoľíme iba ponúknuť náš právny pohľad na vec, ako jeden

z možných bez toho, aby sme ho označili za jediný správny, pokiaľ ide o uplatnenie § 574 ods. 2 Občianskeho zákonníka na Dohodu o neúročení.

Záver súdu I. inštancie **považujeme za exces** s ohľadom na to, že v čase uzatvorenia Dohody o neúročení (*ak opomenieme nami uvedené dôvody jej absolútnej neplatnosti*) bola už Obec v omeškaní. Ak by bola Dohoda o neúročení platná, potom nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania plnohodnotne a podľa nás jednorázovo vznikol práve momentom omeškania Obce. Podľa nášho právneho názoru by preto nárok žalobcu na úroky z omeškania nevznikal samostatne každým dňom omeškania Obce, ale v závislosti od trvania porušovania povinnosti Obce zaplatiť tento nárok sa iba zväčšoval (*narastal*) každým dňom čo do jeho výšky. V tomto smere nevidíme logiku a v rozhodnutí ani nenachádzame odpoveď, prečo by predmetom záväzkového vzťahu napr. v dohode o vzdaní sa práva (*pri urovnaní, dohode o zmene záväzku a i.*) nemohol byť úrok z omeškania vymedzený od momentu jeho vzniku až „do zaplatenia“ pohľadávky, ku ktorej sa viaže, ak v čase uzatvorenia takéhoto záväzku je dlžník v omeškaní. Nejde teda o nárok, ktorý ešte len má vzniknúť. Obdobným nárokom pritom môže byť aj iné príslušenstvo pohľadávky, najmä úrok. Rovnako aj napr. zmluvná pokuta vyjadrená určitým percentom z dlžnej sumy za stanovené časové obdobie dopadajúca na osobu, ktorá porušuje svoju povinnosť zaplatiť, zabezpečenú zmluvnou pokutou. Ak by bol záver súdu I. inštancie správny, spornou by sa stala tiež možnosť uzavrieť súdny zmier (*resp. dohodu v rámci rozhodcovského konania alebo v mediálnom konaní*), obsahom ktorého by bolo vzdanie sa príslušenstva pohľadávky časovo vymedzenej „do zaplatenia“.

Napriek uvedenému, hoci so záverom súdu I. inštancie sa nestotožňujeme, jeho záver žiadnym právne významným spôsobom v konečnom dôsledku Obec nepoškodil na jej hmotnoprávných povinnostiach (*s ohľadom na absolútnu neplatnosť Dohody o neúročení a absenciu jej väzby na plnenie žalovaného z bezdôvodného obohatenia*).

Poškodenými mohli byť procesné práva Obce, ochrany ktorých sa Obec mala domáhať prostredníctvom svojho odvolania. Obec však namiesto toho sama v odvolaní (str. 1, ods. 5 zhora) vyjadrila svoj právny názor, že všetky dohody ujednané v rozsahu Zmluvy o dielo sú neplatné (t.j. vrátane Dohody o neúročení).

Rozhodnutie súdu I. inštancie je však nutné označiť ako **nekoherentné a vnútorne výrazne rozporné**, ak Zmluvu o dielo zo dňa 03.07.2007 označil za neplatnú pre absenciu súhlasu obecného zastupiteľstva Obce a Dohodu o neúročení napriek rovnakej vade považoval (*čo i len*) z časti za platný právny úkon. Uvedené však malo byť predmetom odvolania žalovaného, čo sa nestalo.

Vo vzťahu k rozhodnutiu odvolacieho súdu musíme jasne určiť, že ním sa do práv žalovaného nijako nezasiahlo, pretože žalovaný zastúpený advokátom bol ohľadne nami uvedených väd postupu a rozhodnutia na súde I. inštancie celkom pasívnym a ako na odvolací dôvod nevyužil ani len vnútorný rozpor rozsudku súdu I. inštancie, týkajúci sa nedôvodne rozdielneho prístupu k Zmluve o dielo a k Dohode o neúročení. S ohľadom na to Obec nemôže byť v rámci dovolacieho konania úspešnou, keď uvedenú skutočnosť neučinila predmetom posudzovania pred odvolacím súdom. Dovolací súd totiž nielenže nie je tretou inštanciou, ale uvedené nezakladá prípustnosť ani dôvodnosť dovolania. Nedostatky na strane účastníka, najmä v jeho postupe, v procesnej obrane (*útok*) sporovej strany alebo vady v realizácii procesných práv účastníkom, nie sú spôsobilé dovolateľovi priviesť žiadnu výhodu v konaní o dovolaní.

S ohľadom na procesný postup žalovaného nevidíme žiaden priestor pre úspešnosť Obce v rámci dovolacieho konania (smerujúceho proti odvolaciemu rozsudku) z dôvodov

vnútornej rozpornosti a nepresvedčivosti rozhodnutia súdu I. inštancie, keďže žalobca tieto skutočnosti v rámci odvolania vôbec neuplatnil a nevniesol ich tak do odvolacieho konania.

2.2.) Zmena právnej kvalifikácie žalobcom pri úrokoch z omeškania

Žalobca sa svojou žalobou zo dňa 01.07.2009 vo vzťahu k úrokom z omeškania domáhal zákonných úrokov z omeškania v nesprávne uplatnenej (nižšej) výške 12% z jednotlivých súm:

- 42.167,06,-Eur od 29.10.2007 do 15.01.2009,
- 35.496,08,-Eur od 06.11.2009 do 14.03.2009,
- 35.469,03,-Eur od 15.03.2009 do zaplataenia,
- 88.714,29,-Eur od 26.11.2007 do zaplataenia,
- 112.527,88,-Eur od 27.12.2007 do zaplataenia,
- 83.770,53,-Eur od 28.01.2008 do zaplataenia,
- 105.090,12,-Eur od 27.02.2008 do zaplataenia.

Avšak doplnením žaloby podaním zo dňa 28.11.2011 žalobca súdu navrhol, aby zaviazal žalovaného k peňažnej náhrade v prospech žalobcu vo vzťahu k úrokom z omeškania iba cit.: „vo výške 12% p.a. od 01.01.2008 do zaplataenia“, kedy sa už nemožno stotožniť so záverom, že tu k zmene žaloby v rozsahu úrokov z omeškania zo strany žalobcu nedošlo, keď úroky z celej sumy žalobca uplatňuje už iba v súhrne ako celok a nie podľa čiastkových plnení.

Napokon treba určiť, že **súd I. inštancie** uznesením zo dňa 28.11.2012 o návrhu žalobcu na **zmenu žaloby v rozsahu úrokov z omeškania rozhodol vadne**. Keďže zmena v úrokoch z omeškania nebola súdom výslovne pripustená ani nepripustená, pretože **súd tieto označil vo svojom uznesení hrubo neurčitým spôsobom**, len ako „s príslušenstvom“, **ide o vadu konania** následkom ktorej sa stalo nejasné, aké úroky z omeškania sú po rozhodnutí súdu predmetom konania (*Podľa pôvodnej žaloby? Podľa zmenenej žaloby?*).

V tomto smere sa tak nemožno stotožniť s názorom, že zo strany žalobcu došlo iba k zmene právnej kvalifikácie, pretože je očividné, že **žalobca si podaním z 28.11.2011 titulom bezdôvodného obohatenia už uplatňoval len na úrokoch z omeškania z časti menej** (pri sumách istiny 35.469,03,-€, 88.714,29,-€ a 112.527,88,-€), **avšak z inej časti viac** (pri sumách 83.770,53,-€ a 105.090,12,-€) **a navyše aj za iné obdobie, než podľa pôvodnej (nezmenenej) žaloby**.

S ohľadom na uvedené tak mohla (*ale aj nemusela*) nastať i situácia, že súd I. inštancie o zmene žaloby v rozsahu úrokov z omeškania **nerozhodol** a preto nekonal o zmenenej žalobe, ale **konal o pôvodnej žalobe**, kedy v rámci súdneho konania sa mohli prednesmi žalobcu opraviť jej nedostatky (*určenie, za aké obdobie sa úroky z omeškania uplatňujú*), čomu by zodpovedala skutočnosť, že súd I. inštancie nárok žalobcu na úroky z omeškania II. výrokom čiastočne zamietol. **Pri takejto úvahe však ide výlučne o našu domnienku (špekuláciu)**, ktorú listiny predložené nám Obcou nepodporujú ani nevyvracajú a preto nemusí zodpovedať realite. V každom prípade ale zo strany súdu I. inštancie došlo k procesnej vade, ktorú nechceme bagatelizovať.

Musíme však uviesť, že nami vytknuté nedostatky v konaní na súde I. inštancie **jednoznačne mali byť žalovaným uplatnené ako odvolací dôvod – vada rozhodnutia a postupu súdu I. inštancie** – čo sa ale nestalo, preto z dôvodov na strane žalovaného ani táto vada nemohla byť podrobená preskúmaniu a posúdeniu odvolacím súdom. To, že uvedené Obec v rámci odvolania neuplatnila je okolnosť, ktorá pôsobí **výrazne a citelne v neprospech Obce**.

Odvolačí súd je zásadne viazaný rozsahom odvolania (§ 379 Civilného sporového poriadku). V sporových konaniach odvolačí súd nekoná z vlastnej iniciatívy (nevyhladáva vady) a rozsah odvolania zásadne nesmie prekročiť. Bolo preto povinnosťou odvolateľa do odvolania zahrnúť všetky nedostatky, pochybenia a vady konania na súde nižšej inštancie. K uvedenému ale nedošlo, preto **treba v plnej miere súhlasiť so záverom odvolacieho súdu (v bode 20. jeho rozsudku), ak uvádza, že žalovaný v odvolaní neuviedol také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé akokoľvek spochybniť alebo vyvrátiť závery súdu I. inštancie.**

Neexistovali preto žiadne relevantné dôvody, aby odvolačí súd rozhodol inak, než tak, že rozhodnutie súdu I. inštancie potvrdil ako vecne správne.

2.3.) Posúdenie premlčania úrokov z omeškania

Ako je zrejmé, súd I. inštancie priznal a odvolačí súd potvrdil, že žalobcovi patrí nárok na zaplatenie peňažnej náhrady titulom bezdôvodného obohatenia.

Vo vzťahu k úrokom z omeškania musíme uviesť, že z predložených listín sme zo strany žalovaného nezistili, že by žalovaný vzniesol námietku premlčania nároku na úroky z omeškania, ale v tomto smere sme nezistili ani len to, že žalovaný by čo i len konštatoval, že nárok na úroky z omeškania (resp. príslušenstvo ako také) by bol premlčaný. Napriek tomu sa k možnému premlčaniu tohto nároku žalobcu na príslušenstvo vyjadríme.

Hoci sme uviedli, že súd správne určil, kedy začala plynúť premlčacia doba pri istine podľa § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka – t.j. odo dňa, keď k plneniu došlo (t.j. odo dňa 01.08.2007, 06.09.2007, 12.10.2007, 13.11.2007 a 13.12.2007), uvedené dátumy sa nemôžu z logiky veci zhodovať s momentom, kedy začalo plynúť premlčanie, týkajúce sa úrokov z omeškania. **Nárok na úroky z omeškania totiž nemohol vzniknúť súčasne s nárokom na zaplatenie peňažnej náhrady titulom bezdôvodného obohatenia, ale až neskôr, teda až keď na strane Obce vzniklo omeškanie, ako základný zákonný predpoklad pre vznik nároku na úroky z omeškania.**

Tu je nutné poukázať na to, že nakoľko ide o mimozmluvnú povinnosť, čas splnenia medzi žalobcom a Obcou dohodnutý byť nemohol, avšak vyplýval z právneho predpisu.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka je ten, kto sa na úkor iného obohatil **povinný obohatenie vydať**. Zákon však výslovne neurčuje, kedy vzniká povinnosť obohacujúceho sa vydať tomu, na úkor koho sa obohatil bezdôvodné obohatenie (resp. peňažnú náhradu). Nepochybné však je, že táto povinnosť **musí úzko korelovať s § 394 ods. 2 Obchodného zákonníka**, nakoľko medzi uvedenými ustanoveniami je priama väzba. Keď žalovateľnosť nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nastala v deň, keď k plneniu došlo (t.j. odovzdanie *parciálnych častí diela*), v rovnaký deň sa nárok stal splatným a uplynutím tohto dňa sa Obec dostala do omeškania (t.j. *dňom bezprostredne nasledujúcim po dni splatnosti*). Týmto momentom preto možno vymedziť aj samotnú žalovateľnosť nároku žalobcu na úroky z omeškania.

Žalobcovi preto vznikol nárok na zákonné úroky z omeškania takto:

- zo sumy 35.469,04,-Eur odo dňa 02.08.2007 do zaplatenia,
- zo sumy 88.714,29,-Eur odo dňa 07.06.2007 do zaplatenia,
- zo sumy 112.527,88,-Eur od 13.10.2007 do zaplatenia,
- zo sumy 83.770,53,-Eur od 14.11.2007 do zaplatenia a

- zo sumy 105.090,12,-Eur od 14.12.2007 do zaplatenia.

Pri úrokoch z omeškania, ako právach vzniknutých z porušenia povinnosti pritom premlčacia doba začína plynúť podľa ust. § 393 ods. 1 Obchodného zákonníka dňom, kedy bola povinnosť porušená. Porušenie povinnosti v tomto prípade predstavuje omeškanie Obce so zaplatením. Premlčacia doba je štyri roky podľa § 397 Obchodného zákonníka. Keďže žaloba bola súdu doručená dňa 01.07.2009, týmto dňom podľa § 402 Obchodného zákonníka premlčacia doba prestala plynúť (*jej plynutie sa prerušilo v rozsahu, v akom boli žalobou uplatnené*). **Nárok na úroky z omeškania v žalovanom rozsahu sa preto počas súdneho konania nepremlčal.**

Žalobca si navyše od počiatku uplatňoval zákonné úroky z omeškania **od momentu vzniku omeškania žalovaného až „do zaplatenia“**, kedy je zrejmé, že počas konania tento rozsah iba zúžil, keď si zákonné úroky z omeškania žiadal až od 31.10.2008 (*prvýkrát na pojednávaní dňa 28.12.2012, ale aj dňa 30.01.2017; nie ale čiastočným späťvzatím žaloby, čo viedlo k jeho neúspechu podľa II. výroku rozsudku súdu I. inštancie*), čo podporuje záver o tom, že tieto nie sú premlčané.

3.) ČIASTOČNÉ ZAMIETNUTIE ŽALOBY A NÁROK NA NÁHRADU TROV KONANIA

Pokiaľ ide o **II. výrok rozsudku súdu I. inštancie**, voči tomuto s ohľadom na záujem Obce nemožno mať žiadne výhrady. Keďže predmetný výrok nadobudol právoplatnosť ešte dňa 22.04.2017, ide o rozhodnutie konečné, pričom dovolaním možno napádať len rozhodnutia odvolacieho súdu. K uvedenému preto nepovažujeme za potrebné sa bližšie vyjadrovať.

Pokiaľ ide o **III. výrok rozsudku súdu I. inštancie**, keďže žalobca bol neúspešným iba v relatívne malej časti príslušenstva žalovanej pohľadávky, voči tomuto výroku nemáme zásadné námietky. Neúspech žalobcu je totiž zanedbateľný.

Pri posúdení **II. výroku odvolacieho rozsudku**, ktorým sa žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému vo výške 100%, musíme v plnom rozsahu s predmetným výrokom súhlasiť, pretože odvolanie podané žalobcom nielenže nevedlo k úspechu žalovaného, ale odvolaním sa žalovanému relevantným spôsobom nepodarilo ani len vniesť do odvolacieho konania čo i len jedinú podstatnú vadu prvoinštančného konania alebo rozhodnutia. V takomto prípade tak odvolací súd nemal dôvod rozhodnúť inak.

4.) K MOŽNOSTI PODAŤ DOVOLANIE

Úvodom tejto časti považujeme za nutné uviesť, že **dovolanie je možné podať len proti rozhodnutiam odvolacích súdov**, preto vady rozhodnutí súdov I. inštancie zásadne už dovolaním napádať nemožno. Napriek tomu podľa § 449 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, zruší dovolací súd aj rozhodnutie súdu I. inštancie. V tomto prípade však pôjde zo strany dovolacieho súdu o výnimočný postup.

Obec ako žalovaná strana konania môže podať dovolanie, pokiaľ bolo odvolacie rozhodnutie vydané v jej neprospech (§ 424 Civilného sporového poriadku). Zastávame názor, že tu je dostatočná iba čisto formálna stránka, teda to, že Obec podala odvolanie proti rozsudku súdu I.

inštancie s cieľom zvrátiť ho a preto, ak odvolací súd toto rozhodnutie potvrdil, rozhodol v neprospech Obce. Uvedený záver však znamená iba to, že dovolanie Obce nebude odmietnuté ako podané neoprávnenou osobou (§ 447 písm. b) *Civilného sporového poriadku*), nie však to, že nebude odmietnuté z iného dôvodu.

Pokiaľ ide o lehotu na podanie dovolania, podľa § 427 ods. 1 *Civilného sporového poriadku* sa dovolanie podáva v lehote **dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu dovolateľovi** na súde, ktorý rozhodoval v I. inštancii (*dovolanie je však podané včas i vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde*). Pre odstránenie pochybností zvýrazňujeme, že tu ide o **DORUČENIE** a nie o právoplatnosť ani o vykonateľnosť dovolaním napadnutého odvolacieho rozhodnutia, s ktorými sa moment doručenia zhodovať nemusí.

O dovolaní sa rozhoduje laicky povedané, akoby v dvoch fázach.

Dovolací súd najprv musí určiť, či je **dovolanie prípustné**, kedy sa ešte nezaobera dovolacími dôvodmi. Ide iba o formálne posúdenie procesných podmienok, ktoré musia byť splnené, aby sa dovolací súd dovolaním vôbec začal zaoberať. V prípade, že tieto podmienky prípustnosti dovolania nie sú splnené, dovolací súd dovolanie automaticky odmietne bez toho, aby sa vecou čo i len začal zaoberať.

Až keď je dovolanie prípustné, dovolací súd začína skúmať jeho obsah, teda **dovolaťom uplatnené dovolacie dôvody** (*uplatnené vady*). Nezaobera sa však akoukoľvek vadou, ale iba skutočnosťami zákonom výslovne určenými ako dovolacie vady. Na iné vady (*hoci by boli preukázané*) v zásade neprihliada.

Treba uviesť, že **podmienky prípustnosti dovolania sú nastavené schválne veľmi prísne, reštriktívne** (*uprednostňuje sa stav právnej istoty založený právoplatným rozhodnutím*) a aj pri aktívnom a procesne zodpovednom prístupe dovolateľa sa ich len málokedy podarí splniť. Vychádza sa z toho, že dovolanie nemôže byť prípustné pre akúkoľvek vadu, čo podporuje aj judikatúra súdov. **Prípustnosť dovolania nezakladá napr. ani:** nevykonanie určitého dôkazu alebo jeho nesprávne hodnotenie (*hoci môže mať za následok neúplnosť skutkových zistení, ako dôsledok tzv. inej vady konania a viesť k nesprávnemu rozhodnutiu*), nepreskúmateľnosť rozhodnutia, nesprávne právne posúdenie veci, nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, dokonca ani vecná nesprávnosť napadnutého rozhodnutia. Napokon prípustnosť dovolania nemôže založiť ani samotné tvrdenie účastníka o existencii niektorej z procesných dovolacích väd, zakladajúcich prípustnosť dovolania, pretože určujúcim je len zistenie súdu, že k vade tejto povahy došlo (*napr. uznesenie Najvyššieho súdu zo dňa 10.12.2015, sp.zn. 8 Cdo 397/2015*).

Podľa § 419 *Civilného sporového poriadku* je **dovolanie prípustné len ak to zákon pripúšťa**.

Dovolanie voči konečnému rozhodnutiu dovolacieho súdu je podľa § 420 *Civilného sporového poriadku* prípustné, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Z uvedených dôvodov prípustnosti dovolania by bolo možné uvažovať len nad písm. f). V tomto prípade však s ohľadom na odvolanie žalovaného, nespôsobilé vniesť do konania pred odvolacím súdom akúkoľvek vadu z konania pred súdom I. inštancie, odvolací súd postupoval v zhode so zákonom a neúspech žalovaného v odvolacom konaní bol spôsobený nie dôvodmi na strane odvolacieho súdu, ale iba subjektívnymi dôvodmi na strane žalovaného. Podľa nášho právneho názoru tak prípustnosť dovolania Obce podľa § 420 Civilného sporového poriadku nie je daná.

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

V tomto prípade dôvod prípustnosti dovolania Obce proti rozsudku odvolacieho súdu nevidíme.

Pre zvýraznenie opakujeme, že odvolací súd nepostupoval spôsobom, ktorým by svojim (*nesprávnym*) procesným postupom akokoľvek znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z uvedeného dôvodu nie je daná prípustnosť dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku, kedy ostatné dôvody neprichádzajú do úvahy ani teoreticky. Žalovaný (právny zástupca Obce) sám svoje procesné práva neuskutočňoval a to celkom nezávisle od akéhokoľvek postupu odvolacieho súdu. Nie odvolací súd, ale výhradne žalovaný sa procesne poškodil, ak svoje odvolanie koncipoval nespôsobil.

Rovnako vo veci nevidíme prípustnosť dovolania ani podľa § 421 Civilného sporového poriadku.

Je treba navyše uviesť, že v dovolani nemožno v zmysle § 435 Civilného sporového poriadku uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a obrany (okrem preukázania prípustnosti a včasnosti podaného dovolania), čo je výrazne v neprospech Obce z dôvodov už uvedených.

Napokon, dovolací súd je viazaný aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 Civilného sporového poriadku) a ten ho zistil s ohľadom na obsah trojstranového odvolania žalovaného správne, keď žalovaný podľa nášho názoru neuplatnil žiadne relevantné odvolacie dôvody a ani nič podstatné v rámci odvolania nenamietol, ani nevniesol do konania pred odvolacím súdom, hoci mohol...

Je tak treba uviesť, že následky nespôsobilej (neúčinnnej, neuspokojivej) obrany žalovaného v rámci odvolania (kedy trojstranové odvolanie neobsahovalo ani niektoré zo základných náležitostí odvolania tak, ako ich určuje § 363 a § 364 Civilného sporového poriadku), podľa nášho názoru v plnej sile dopadajú výlučne na žalovaného a pôsobia v jeho neprospech. V rámci dovolacieho konania preto tieto nedostatky na žalovanej procesnej strane už nemusia (po